

Edebiyat | Kùltür | Fikir

Yıl:10 | Sayı:9

ŞAHİT

Ne bir addı onlar ne de bir rakkam
Görseydi bu zulmü yakardı kendini Süleyman

Halid Meşal
7 Ekim 2024

Cengiz Numanoglu
Mescid-i Aksa

FİLİSTİN DOSYASI

Taha Kılınç
Gazze Bize Ne Öğretti?

Abdullah Küskü
Elimizden Ne Gelir?

ŞAHİT DERGİSİ

Edebiyat, Kültür ve Fikir Dergisi

Yıl: 10 / Sayı: 9
Mart 2025 / Şaban 1446

Fiyat:
20₺

İmtiyaz Sahibi:
Furkan SAMSAMA

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Abdulsamet KARAARSLAN

Yayın Kurulu:
Abdulsamet KARAARSLAN
Batuhan AYBERS
Burak YAZICI
Burhanettin ÖZKAN
Furkan SAMSAMA
Furkan ŞAHİN
Ömer Talha CANSIZ
Muhammet Fatih BİLGİLİ

Kapak Tasarım/Dizgi - Mizanpaj:
Mert YAMAN
+90 534 015 21 52

Yayın Türü:
6 Aylık Süreli

İletişim:
+90 505 098 77 02
+90 537 040 66 55
info@sahitdergisi.com
www.sahitdergisi.com

Sosyal Medya:
facebook.com/SahitDergisi
twitter.com/sahitdergisi
instagram.com/sahitdergisi

Şahit Dergisi Dergibir
ve Genç Dergibir Üyesidir.

Dergiye gönderilen yazılar, yayınlansın ya da yayınlanmasın iade edilmez. Dergide yayınlanan reklam ve yazıların tüm sorumluluğu sahiplerine ve yazarlarına aittir. Dergimiz yazılar üzerinde gerekli müdahaleyi yapma hakkına sahiptir. Dergide yayınlanan yazı ve şiirler izin alınmadan iktibas edilemez.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Sokağa çıkma yasağı tam bir hafta devam etti. Bu süre zarfında bizlerse mercimek, fasulye ve zeytin yedik. Korku içindeydik ama işgalin başladığı günden bugüne yediğimiz en lezzetli yemekler bunlardı. Herkese direnişin gölgesinde bir özgüven gelmiş, izzetin tadına varılmıştı.¹

Şehit komutan Yahya Sinvar kitabında Ahmed'in dilinden bize gerçek özgürlüğün izzet olduğunu, yemeğin tadına varacak hayat kalitesinin direnişte olduğunu anlatmıştı. 7 Ekim Aksa Tufan'ı da böyle bir direnişin ve izzetin tufanıdır. Bizler en başta bu direnişi benimseyerek, dualar ederek, maddi yardımda bulunarak destek çıkmalıyız ki izzet damarımıza kan gelsin.

Bizler 'Kudüs için, Gazze için nihayetinde Filistin için ne yapabiliriz?' diyerek bir dosya oluşturduk. Batuhan Aybers'ten **Filistin Seyahat önerileri**, Abdulsamet Karaarslan'dan **Filistin'i Kim Kurtarabilir?**, Taha Kılınç'tan **Gazze Bize Ne Öğretti?**, Dr. Abdullah Küskü'den **Elimizden Ne Gelir?** ve Feyzanur Yıldırım, Furkan Samsama, Havva Kutluay ortak çalışmasından, işgalin tarihsel sürecini anlatan **Filistin'de İsrail İşgaline Giden Tarihsel Süreç** yazılarının öne çıktığı sayımızda Filistini konu alan yazıların dışında Burak Yazıcı'dan **Özbekistan Defterim**, Muhammet Fatih Bilgili'den **Münzevi Bir Muştı**, Ömer Talha Cansız'dan **İnandığına Yaşamak** gibi muhtelif konularda yazılar da mevcut.

Çevresi mübarek kılınan Mescid-i Aksa² için efendimiz 'Gidin ve orada namaz kılın. Şayet gidemez ve orada namaz kılamazsanız, kandillerini aydınlatmak için yağ gönderin.'³ demişti. Filistin; Kudüs, Gazze, Batı Şeria ve 1948 Filistin toprakları olarak siyonistlerce dörde bölünmüş durumda. Bunlardan Batı Şeria ve 1948 Filistin toprakları doğrudan işgal altındadır. Gazze ise HAMAS'ın seçimleri kazandığı 2006 yılından beri abluka altındadır. Gazzeliler işgalcilere karşı yirmi yıla yakındır büyük küçük saldırılar yapıyordu. Kamplarda, tünellerde örgütlenen direnişçiler nihayetinde 7 Ekim 2023'te İsrail içlerine beş bin füze gönderdi, paramotorlarla sınırı geçerek işgalcilerin Gazze Tümeni diğer adıyla 143. 'Fire Fox' Tümeni'nin Nahal komando birliği ve Sayeret Matkal gibi elit birliklerine saldırdı. Günün ilk saatlerinde İzzettin el-Kassam Tugayları komutanı Muhammed Deyf bir video da yayınlamıştı. Aksa Tufanı'nda bin iki yüz siyonist öldürüldü ve iki yüz elliden fazla siyonist de esir aslandı. İşgalciler Aksa Tufanı'nın ardından her gün binlerce kilo bombayı şehrin üstüne yağdırmasına ve on binlerce kardeşimizi şehit etmesine rağmen süreç izlenildiğinde kaçanların Gazzeliler değil işgalciler olduğu görülüyor. Bir milyon işgalci Filistin topraklarını terk etti. Şehit olan kardeşlerimizse yerine tünellerde on binlerce bebek doğdu. Ocak 2025 itibarıyla ateşkes anlaşması yapıldı. Bu Hamas'ın ve Gazze halkının açık zaferidir. Sonrasında neler olacağını hep birlikte göreceğiz.

Size, Kudüs'e yağ göndermek için, Kudüs'ün kandilleri yansın diye Gazze'nin izzetli halkı için 'elimizden ne gelir?' sorusunu sormayı ve cevabını bir an önce ifa ve eda etmeyi tavsiye ediyorum. Şahit Dergisi'nin onuncu sayısında kalemimizden dökülen bu cevapları iyi okumalar diliyorum.

Şahit Dergisi Adına
Burak Yazıcı

- Diken ve Karanfil, Sayfa 46
- İsra Suresi 17/1
- Ebû Dâvûd, Salât, 14

İÇİNDEKİLER

Asabiyet Nazariyesi, Hilafet ve Kudüs	Özkan Ulukuş	2
Münzevi Bir Muştı	Muhammet Fatih Bilgili	4
Özbekistan Defterim	Burak Yazıcı	5
Sözün Sultanı	Mehmet Gökçek	10
Hikâyât	Kemal Toprak	11
Ben	Fatih Nusredoğlu	12
Ahmed Fâkih ve İki Kudüs Övgüsü	Ramazan Saraç	15
İnandığına Yaşamak	Ömer Talha Cansız	20
Hanzala'nın Bayramı	Sezai Çiçek	21
Filistin'de İsrail İşgaline Giden Tarihsel Süreç	F. Yıldırım F. Samsama H. Kutluay	23
7 Ekim 2024	Halid Meşal	29
Şakayık Tarlası	Batuhan Aybers	32
Filistin ve Dostluk	Ahmet Yılmaz	33
Filistin Seyahat Önerileri	Batuhan Aybers	35
Süleyman	Fatih Nusredoğlu	41
Film Kısa, Dava Büyük	Hüseyin Şahin	42
Kurtuluş: Gazze	Burak Yazıcı	43
Filistin'i Kim Kurtarabilir?	Abdulsamet Karaarslan	45
Gazze Bize Ne Öğretti?	Taha Kılınç	47
Mescid-i Aksa	Cengiz Numanoğlu	49
Elimizden Ne Gelir?	Dr. Abdullah Küskü	50
Çocukların Gözünden Gazze ve Boykot	Z. Samsama Z. Samsama M. Samsama	55

ASABİYET NAZARİYESİ, HİLAFAFET VE KUDÜS

ÖZKAN ULUKUŞ

İbn Haldun, keskin bir zekâ, mahiyeti geniş bir gözlem, parlak bir tefekkür. Mukaddime’de dikkat çeken fikirlerden biri de Asabiyet Nazariyesi. Farklı mekân ve zamanlarda benzer olaylar için açıklayıcı bir şerh konumunda duruyor. Kudüs’e de bu nazardan bakmakta fayda var.

Bedavet yani kır hayatı, şehirleşmemiş hayat, cesurdur, merttir, atılgandır, şatafata meyli yoktur, diyor İbn Haldun. Hadaret yani şehir hayatı ise tembeldir, çekingendir, enrika çevirir ve lükse düşkündür diyor. Bedavet durumundaki bir kabile, nesepçe yahut gayece birleşir ve Hadaret durumundaki bir devleti yıkarak kendi hanedanlığını kurar. İlk nesil Bedavet’in faziletlerine sahiptir. Hakkıyla yönetir devleti. İkinci nesil babalarının hikâyeleriyle büyür. Ancak Hadaret bir defa sirayet etmiştir vücuda, mülk kanlarına işlemiştir. Üçüncü nesil ise dedelerini unuttur ve babalarından da beter olur. Tam bu durumdayken Bedavet’in faziletine sahip bir kabile o hanedanlığı yıkar ve kendi hanedanlığını kurar. İbn Haldun Mülk değişimlerini bu şekilde bir döngüyle açıkladı.

İsrail yetmiş senelik işgalci o topraklarda. Entrikacı, dünyaya düşkün, masumları zalimce katledecek kadar ahlaktan, faziletten yoksun. Gazze cesur, Gazze mert, Gazze atılgan, Gazze’nin

dünyadan hissesi yok. Mülk, Kudüs’tür. Gazze, Bedavet durumunda, nesepçe, gayece, imanca bir ve birleşik. İsrail, Hadaret durumunun rehabetinde ve birtakım destekler olmaksızın çekingen, korkak.

İbn Haldun’un nazariyesi kesin ve değişmez değil ancak vurucu ve anlamlı bir tespit. Nazariye göz önüne alındığında ise çok uzun olmayan bir zaman içinde Kudüs’ün hâkimiyetinin Gazze lehine netleşeceğini söylüyor. Peki, Gazze dışındaki biz Müslümanlar, Bedavet halindeki Gazze’ye mi benziyoruz, Hadaret rehabetindeki İsrail’e mi?

Meselenin nazariye kısmı ve onun getirdiği soru bir yana bir de uluslararası alandaki ameliye kısmına bakmak gerekiyor. İlk bakışta tarafların yekpare bir temsili ve sesi varmış gibi görünse de kadraj biraz daha yakınlştırıldığında hem İşgal tarafında hem Müslüman Dünya tarafında belli başlı bölünmeleri kolayca saptamak mümkün. İsrail’in iç siyaseti ve dengeleri bir kenara koyulacak olursa biz kendi zaviyemize yöneldiğimizde ortadaki tablo nasıl?

Birinci Haçlı Seferi’nde Anadolu’yu, Antakya’yı geçebilen Haçlılar adım adım Kudüs’e yaklaştığında bölgedeki yerel emirlerin (Halep, Şam gibi) bölgedeki etkinlik çekişmesi, Fatimilerin

fırsattan (!) istifade Kudüs’ü Selçuklular’dan alması ve Haçlılar kapıya gelince de Vali İftiharüddin’in kendinin ve maiyetinin canı karşılığında Kudüs’ü bir avuç barbara teslim etmesi bugün farklı suret ve hallerde aradan geçen yaklaşık bin seneye rağmen hala capcanlı değil mi?

İslam Coğrafyaları dün olduğu gibi bugün de dış politikada birlik ve dirlik için faal ve müessir bir Hilafet kurumuna ve onun samimi, iş bilir Halifelerine muhtaçtır. Kudüs, Gazze özelinde ama İslam Coğrafyasının kan dökülen, bunalıcı bir buhranın içinde olan her bir bölgesinde Müslümanların felahı ve ferahı için, gözetilmesi gereken siyaset ulus-devleti önceleyen değil ümmeti önceleyen İslamca bir siyasettir ve olmazsa olmaz şartlarından biri faal ve müessir bir Hilafettir.

Tüm bu sebeplerle düşünüldüğünde Hilafet meselesinin daimi olduğunu hatırlamak ve o anda kanayan her sıcak yaramıza rağmen gündemin tepesinde tutulması gerektiğini anlamak gerekiyor. Mağrib’ten Pasifik’e uzanan geniş coğrafyadaki hemen her meselenin çözümünde bir anahtar mahiyetindedir, Hilafet.

İbn Haldun’un görüşü, cesur olanları, mert olanları, dünyalık düşünmeyenleri kazanacakları Mülk (yazımızda Kudüs’ü temsil ettiğini hatırlatmak istiyoruz) ile müjdeliyor. O zaman İslâm Âlemi’nin bağrından çıkacak cesur ve mert hareketlerin daima Hilafet’e yönelmesi ve onun merkezliği etrafındaki bölgesel (görünen) meseleleri, aslında onun eksikliğinin farklı tezahürleri olarak haykırması ve eksikliğin tamamlanması için bilfiil gayret göstermesi elzemdir.

MÜNZEVİ BİR MUŞTU

MUHAMMET FATİH BİLGİLİ

Her nefsin içinde binlerce heva yatar,
Haksızlık uğruna haksızlığa dönen çarklar
Ve herkes şu zamanda tapar ve arar;
Sanki yürek yemiş karakterin en sahtesini,
Dünya denilen müsvedde, asıl bunların ini.

Yüzler yaşlı, başlar tevazuyla aşağıda,
Ârazlar kim bilir hangi sıfatsız adlarda,
Kazanılan tek bir ünvandır şu dünyada;
Artık gezer de durur acı dolu bir virane,
İsmim yerine çağrılan bu zât-ı cenaze.

Bir gediktir açılan şu can dolu toprağa,
Can dolu toprak, acı şu cansız meftuna,
Acı acı yaşlar dökülür gök denilen ağaca.
Ve zaman geçmez, geçmek nedir bilmez;
Hoş bir anı da olsa içteki yara dinmez.

Ruhuna kabirlikler gömülü mel'un ceset;
Makberi kazar da durur tırnak ve de et.
Boş bir çaba işte, Mevlâ sen yardım et.
Hayat mı denir bilmem, bu kansız mezarlığa?
Geç kalma, sen de katıl göçler güruhuna.

Bir düşünüş bu, dünyalar aleminden hoşluğa.
Boğar soluksuz nefesimi, boğar ihtişama.
Elveda mahkumlar mâbedinden hakk-ı huzura.
Gökten gelen bir hışımla kabul gön-ü cihet,
Ruhumla yaptığım yüzyıllık istişareye icabet...

İmam muştular haberi; 'Er kişi niyetine'
Tahtadan yuva tırmanır musalla cihetine,
Ruhum kamçılanır çekilen her bir tekbirde;
Göm beni aziz toprak, başıma bir taş da koy,
Taş olan şu zerk-i yüreğimi artık sen de oy.

Izdırabın verdiği haz mıdır bu tılsımlı yalanlar,
Derde ulaşmak bir dert, dermanı veren topraklar,
Beni öldüren bir avuç dua! Bir avuç dua vuslatlar;
Ayrılık, perçemi okşanmış, öksüz, yavrucağız;
Vakit çok değil müebbetin, elbet (elbet) kavuşacağız.

ÖZBEKİSTAN DEFTERİM

BURAK YAZICI

Özbekistan, sabrı kolye edinmiş topraklar...

Çarlık Rusya'sı, Sovyetler'i derken 1991 sene-
sinin Eylül ayında, Özbekistan bağımsızlığını
kazandı. Özbek Han, ismini eski bir handan
alır. Şehirlerinin ismi okunduğunda her Türk,
manen ayağa kalkar ve eskiyi hatırlar. Buhara,
Semerkand isimleriyle dahi rüzgâr estirir içimiz-
de. İmam Buharî, İmam Maturîdî, Bahaüddin
Nakşibendî, Abdulhalık Gucduvanî ve daha pek
çok önderimiz oradadır. Türklerin Müslüman-
lıkla şereflemeleri yine o topraklarda izlerini
bırakmıştır. Sâ mânîler, Karahanlılar, Selçuklular,
diğer bölge Hanlıkları oradan geçmiş ve Müs-
luman-Türk hamurunu bir duvara sıvamışlardır.
Bu medeniyetin bugüne Sovyetler'in korumasıy-

la gelmesinin ağırlığını yaşıyoruz. Özbekistan da
sabrı kolye edinmiş, edinmek zorunda kalmıştır.
Sovyetler, Semerkand'da kabri bulunan, efendi-
mizin amcaoğlu Kusem bin Abbas (r.a.)'un kab-
rini bile açtı. Yetmiş sene dinden uzak, komünist
tokmağı altında yaşayan insanlar, bugün camileri
tıklım tıklım doldururken maalesef ellerinde
Coca Cola'yla geziyorlar. Yani bir yandan asrı
saadet kokuları alırken bir yandan kola reklamı
geçiveriyor önünüzden. İşte Özbekistan, yetmiş
senenin ardından camisine sahip çıkmış, kalbine
de sahip olmaya çalışan mümbit bir ülke.

Ben de gördüğüm dört şehir hakkında defte-
rimde kalanları yazmaya gayret edeceğim.

HİVE

Hive, ancak bir stüdyonun olabileceği kadar
güzel. Rüyalarıma giren şehrin dokusu, yüzlerce
yıl öncesinde seyahat etmenizi sağlıyor. Şehrin
İçen Kala'sı yani iç kale, bir diğer adıyla sur içi
bölgesi asıl bahsettiğim büyüğü şehrin kendisi-
dir. Hive'nin sur içini görünce İstanbul'un sur
içine ne kadar ağlasak azdır. Şehre girer girmez
betondan bıkmış gözlerimiz, kana kana me-
deniyet içti. Sabah namazı için otele on dakika
yürüme mesafesinde bir camiye geldik. Bir köy

camisinden daha sade bir camiydi. Dışı harika bir
mimari, içi ibadet yerine tam uygun bir sadelikte.
Güzel işlemlerle süslenmiş camilerimizi hayret-
le seyretsem de sanırım içimin sekinet bulacağı
cami buydu. Namaz dönüşü uzun, beyaz sakal-
lı, Özbek takkeli, sert bakışlı, yaşlı amcalar şeh-
rin ta kendisiydi. Eski saray, (köhne ark) şehrin
sembollerinden biridir. Şehrin manevi sultanı
Pehlivan Mahmud 1326'da vefat etmiştir. Ken-
disinin yüzlerce esiri kurtardığı rivayet edilir.

İslam Hoca minaresi, Kalta Minör, Cuma Camii ve onun eğik minaresi şehrin diğer sembollerindendir. Bir de eski kervansaray var tabi, o da doğal olarak surların arka kısmında kalıyor. Burada her şey doğal. Tek dişli medeniyet burayı henüz o kadar da bozmamış. Coca Cola bile şehrin her yerine ismini asmış ama renklerini doğal yapıya

uygun biçimde, krem ve kahve rengi olarak değiştirmiş. Otele elimizde alışveriş torbalarıyla döndüğümüzde Özbek bir ablanın “Hive’den geriye bir şey kaldı mı?” demesi bana babaannemin “Çarşıyı eve getirdiniz” sözünü hatırlattı. Bunca uzaklığa rağmen bizi hâlâ bu kadar benzer kılan şey de medeniyettir.

BUHARA

Buhara, Hive’ye iki saatten uzun bir süresini Kızılkum Çölü’nde geçirdiğiniz ve Ceyhun nehrinin de üzerinden geçtiğiniz, sekiz saatlik otobüs yolculuğu mesafesindedir. Sabah namazını Kalan Camii’nde bir diğer adıyla Ulu Cami’de kıldık. Camiye yürürken Leb-i Havuz meydanındaki Nasreddin Hoca heykeli ilginizi çekti. Caminin imamı, hemen karşıdaki Mir-i Arap Medresesi mezunu. Kıraati harika. Bu cami Karahanlılar döneminde on üçüncü yüzyılda yapılmış ama Cengiz içindeki binlerce Müslümanla birlikte camiye de ateşe vermiş. Caminin hemen yanındaki 1127 tarihli Kalan Minör yani büyük minare ise Cengiz’in şerrinden kurtulmuş. Cengiz minarenin altına geçip göğe bakınca borkü düşmüş, buna saygı atfedip minareyi yıkmadan

yoluna devam etmiş. Daha sonra da bu minareye Sovyetler musallat olmuşlar ama Allah onlara da bu minareyi yıkmayı nasip etmemiş. Restorasyona rağmen renk farkından bomba izleri hâlen belli oluyor. Cengiz’in şerrinden kurtulan bir diğer yapı ise, İsmail Samani’nin türbesi. Ağaçların kapattığı, biraz da şehrin dışında kalan türbeyi Cengiz’in orduları görememiş ve Buhara’dan geriye kalan nadir yapılardan biri olarak Sovyetler bulana kadar ağaçların arasında saklanabilmiştir. İmamın icazet aldığı Mir Arap Medresesi ise on altıncı yüzyıldan bu yana Asya’nın dört bir yanına hocalar, alimler yetiştirmekte. Çarşıları satılan ürünlere göre ayrılmış. Her çarşının bir mescidi var ancak maalesef bu mescitler bugün dükkân olarak kullanılıyor. Buhara’da her adımımız ayrı

bir hikâye. Sabah namazından sonra Yedi Pirler’i ziyaret ettik. Coca Cola faciası burada da göze batıyor. Türbeden çıkarken mutlaka birinin elinde görüyoruz malum şişeyi. Türbelerin zemini fayans döşeli. Türkiye’de pek alışık olmadığımız bir türbe şekli. Bu pirlerden Emir Külal hazretlerinin kabrine girerken türbedar bana Bozkurt işaretiyle selam verdi. Buradan bir Türkçülük damarı patlamasın çünkü burada Türk demek, Müslüman demektir. Akşam namazı için Ulu Cami’ye girecekken girişte bir amca sert bir ifadeyle bizi durdurdu “Nereye?” dedi. Abdest alacağımızı söyledik, bize “Türk müsünüz?” dedi. Gün içinde, namaz vakitleri dışında, ana kapısından parayla giriş yapılan bu cami, akşam vaktinde yalnızca ibadet için açık. Biz de Türk olduğumuzu söyleyerek girdik. Türklüğümüz namaz kılmamızdan belliydi. Camiye girerken epey uzakta olmasına rağmen yüksek sesiyle tüm şehri işgal eden çirkin bir konser veriliyor-

du. Bir yanda Türk olmayı içeri almayacak kadar vakar amca, bir yanda çirkinliğin fevkaladesi. Bir topluluk hakkında konuşurken onların topekûn aynı olmadığını unutmamak lazım. Ertesi gün öğle namazını Bala Havuz Camii’nde kıldık. Cuma vakitlerinde görmeye alışık olduğumuz, camiye akın eden Müslümanların manzarasını Buhara’da vakit namazında hayretle seyrettik. Özbekistan’da ezandan belli bir vakit sonra iç ezanla namaza başlanıyor. Saffarı boş bırakmıyorlar. Cami ağzına kadar dolu, hatta belki son cemaat yeri bile doluyordur. Ufak bir boşlukta arkadaki cemaat ön safa geçiyor. Biz rahatsız etmemek için neredeyse bir adım ötede kılmaya alıştığımızdan bu manzara, asr-ı saâdeti hatırlattı. Buhara’dan ayrılmak üzere otobüsümüze yürürken Mir Arap Medrese’sinin talebelerini gördüm ancak muhabbet etmek için fırsatım olmadı. Onlarla sohbet etmeyi çok isterdim. Kubbetü’l İslam olan bu şehirden kum fırtınası eşliğinde ayrıldık.

SEMERKAND

Gerçek bir başkent. Bir imparatorluğa başkentlik yaptığı esen rüzgarından, yakan güneşinden belli. Efendimizin amcaoğlu Kusem bin Abbas (r.a.), İmam Buhari, İmam Maturidi ve daha pek çok alimin kabrinin olduğu bir şehir. İmam Buhari'nin türbesi çok büyük bir hadis okulu inşaatının ortasında olduğundan kabri uzaktan selamlayıp İmam Maturidi'nin kabrine geçtik. Kabir, Roman mahallesinde. Ziyaretin ardından Mirza Uluğ Bey'in rasathanesine gittik. Uluğ Bey ilimle ilgilenen bir hükümdar olarak siyasette oğluna yenilmiş ve başı kesilerek idam edilmiştir. Üç katlı rasathanenin pek az bir kısmı bugüne gelmiş olsa da Özbek hükümeti kısa zamanda rasathaneyi eskisine uygun şekilde yeniden inşa edecek. Rasathanenin ardından sahabe efendimizin kabrini ziyaret ettik. Timur'un hanımları ve bazı devlet büyükleri yanı başına defnedilmek istemişler. Her kabre ihtişamlı mavi kapılar yapılırca masmavi bir sokak meydana gelmiş. Özbeklerin hâlâ kullandıkları mezarlıkları

rından geçtik. Sovyetler'den kalma mezar taşına fotoğraf koyma âdeti yavaş yavaş terk ediliyor gibi görünüyor. Kabir ziyaretlerine Uluğ Bey'in de kabrinin bulunduğu Emir Timur Külliyesiyle devam ettik. İhtişamlı bir külliye. Timur, şeyhi Seyyid Bereke'nin ayak ucunda yatmaktadır. Semerkand denince ilk akla gelen fotoğraf, Registan Meydanı'dır. Üç ihtişamlı medresenin birbirine baktığı bu meydanda yüzlerce yıldır önemli görüşmeler yapıldığından tozun kalktığı yer anlamında 'Registan' denilmiştir. Bakmaya doyulamayacak mimari inceliklerle dolu medreseler büyük bir titizlikle restore edilmiş. Registan Meydanı'ndan caddeye doğru yürüdük, bir tatlıcıya girdik. Türkiye'den geldiğimizi anladılar. 6 Şubat depremini sordular, oraların imar edilip edilmediğini sordular. İstanbul dediğimizde ise, bir samimiyet doğuyor sanki aramızda. Huzurlu sokaklarda yürüdük, yemyeşil parklarda oturduk. Sulak, bereketli şehirden bugünün başkenti Taşkent'e doğru yola çıktık.

TAŞKENT

Burası bir metropol. Ülke doğuya doğru gittikçe modernleşiyor, kalabalıklaşıyor. En fazla araba markasını burada gördük. Yüzde sekseni Chevrolet olan markalar burada biraz daha çeşitlendi. Ev şekilleri biraz daha değişti. Diğer şehirlerde hâlâ yığma taş evler varken burada biraz daha modern usul kullanılıyordu ama camileri hâlâ yığma taştan yapmaya devam ediyorlar. Ustalık ve sanattan ödün vermeden İslam Medeniyet Merkezi inşa ediyorlar. Yeni yapıldığı bilinmese yüzlerce yıllık olduğu zannedilir, halbuki daha

inşaat halinde. Özbekistan'da polisler tabanca kullanmıyor çünkü vukuat çok az. Edep hâlâ Özbekistan'da geçer akçe. Siyah çaydan ziyade, gök çay yani yeşil çay yaygın. Türkiye'den gelen misafirler için siyah çay bulundurmaya çalışsalar da pek başarılı değiller. Neyse ki gök çayın tadı fena değil. Doğuya doğru kalınlaşan ekmeklerin tatları buraya özgü. Bu güzel ve kadim şehirlerin tam bağımsız olmasını Yüce Allah'tan niyaz ediyorum. Ben defterimde kalanları yazmaya çalıştım, gidip görmek her isteyene nasip olur inşallah.

SÖZÜN SULTANI

MEHMET GÖKÇEK

Budur sözün sultanı
Kalmasın kimsenin gümanı
Dolduralım her anı
La ilahe illallah

Çok sevdim bu sözü
Her şeyin başı ve özü
Olmalı insanın son sözü
La ilahe illallah

Kalbinden hiç çıkmasın
Kalmasın yürekteki pasın
Her zaman ve her yere asın
La ilahe illallah

Cennete götürür bu söz
Bunun üstünde yok başka söz
Hep söyleyelim, söz mü, söz
La ilahe illallah

Allahım sen birsin
Yok başka eşin benzerin
Ben hep bunu bilirim
La ilahe illallah

Sözlerin özü hası
İnci mercan elması
Dört kitabın mânası
La ilahe illallah

Gel vazgeçme
Sakın yüz çevirme
Her daim söyle
La ilahe illallah

Dinin özü budur
Söyleyen Hakkı bulur
Şeytandan halas olur
La ilahe illallah

İmdi bayram edelim
Her daim zikredelim
Kem sözden geçelim
La ilahe illallah

Bugün kurban arefesi
Gelir hacıların sesi
Hiç tükenmez nefesi
La ilahe illallah

Hacılar Arafat ta
Bizler Anayurt ta
Hep beraber diyelim
La ilahe illallah

Arafat hac demek
Orda olmak ne mübarek
Dualar kabul demek
La ilahe illallah

Ya Rab
Haclarını mebrur eyle
Sa'y larını meşkur eyle
Dualarını makbul eyle
Bizleride ortak eyle
La ilahe illallah
Muhammed Resulullah (sav)

15/6/24

1.

Cami önü.
Akşam.
Şair yatıyor.
“Sen rindleri ziyaret etmeyi seversin.”

2.

Mekân yok.
Akşam.
“O sırada Ali camide öldürülüyor.”

3.

Pamuk şeyh.
İkindiye on altı dakika kala.
“Bulutlar ne kadar güzel.”

4.

Metro.
Durak.
Melâm.
Kavis.
Nûrusiyâh.
Şair.
Belli.
O.

5.

Akşam.
Ders.
Sürç-i lisan.
“Gözümüzün nur bebeğisiniz.”

6.

“Sonunda evime varacakmışım gibi yürüdüm sokakları.”

BEN

FATİH NUSREDOĞLU

Bazen yoldan geçerken bir müziğin tınısı ile karşılaşp, “Acaba bunu yalnız ben mi duyuyorum?” diye kendime sorarım. Bunu benim gibi duyabilen var mı da denebilir ufak yalnızlığımda. Bir çiçeğe bakarken, bir bilet sırasında, bir banliyö önünde acaba yalnız ben mi varım? Tüm bunların ortasında ve ben acaba yalnızca duyumsuyor muyum? Beni duyan var mı? Herkes gibi miyim yoksa, bunu fark etmek beni yakar mı? Tüm bu sorularla muhatap bedenimin her zamankinden daha fazla yandığını hissetmemek elde değil.

Yürürüm yol biter, dururum yol biter, yürümem yine yol biter ve bir gün olsun benim de biteceğime akıl erdirmem. Evet, ben. Burada, her şeyimle ve her şeyle tam olarak burada, gecenin en karanlık anında in ve cin ile sabahlayan sokağın yağmur sesine karışık makinelerle boğuştuğu şu saatte artık ölüm, düğüm, kalım ve serim gibi dertlerimle yüzleşmem gerektiğini hissediyorum. Burada, bulunduğum yerde bunca bilmem kaç asırlık azap ve kaç yüzyıllık hesaplaşmayla, Tanrı’nın kırbacını yemiş Kırkos ya da Tanrı’ları yenmiş Daryus olmadan, dingin bir ruh ile ilk defa muzafferim. Evet, kaç yüzyıl geçtiğini dahi hesap edemeden, insanlığın sorduğu en yegâne soruyu en dingin vaziyette, kendimi iktisat etmeyip hendeseyle bulaşmadan cevaplıyorum. Onunla birleşmemin yahut Onlaşmamın önündeki en cesim hata ya da kusur ne? Onlaşmamamın, buluşmamamın, bulaşmamamın günahı kimin? Hangi anahtar bu kilidi kilitledi ve ben hangi düğümde bir kılçığım? Suç kimde ve ben kimin derisini yüzeyim, kaç cadı kurban edeyim ya da ya da ya da... Uzayıp giden bir sancı bu ve ben sanmıyorum bir yerde soluklanacak bir han bulayım hem de kırk kapılı. Aldığım cevabın

bende hükmü hiç yokmuş, hiç oraya bakacağım aklıma gelmezmiş, aklım önümde en büyük engelmış.

Güneşe baksam, kendi halinde doğar, batır. Aya baksam, biçare döner durur. Yıldızlar, kendi halinden memnun. Tabiat, haşerat, biyoloji, endokrinoloji, Aurelius, Sezar, Farabi, Eflatun, dost meclisleri, gönül şenlikleri, gündelik siyaset, jeopolitik riyazet, mevcut şartlar, ekonomik tavırlar, aile içi dinamikler, böylece sayacağım yüzlerce tezler beni ancak oyalamış. Adım, soyadım, kahrolası yaşım bile benden hep bir şeyler almış. Kabulüm ancak kendimi oyalamakmış. Şimdi ise tüm bunların ötesinde kadim bir düşman ile karşı karşıya kaldığımı, perdenin düştüğünü ve giyotin ipinin sallandığını görüyorum. Benden önce de bütün bu dengeler vardı, benden sonra da bu dengeler olacak. Hatta misafirlikten dönünce Mesih, belki de aynı dengelerle karşılaşacak. Tüm bunlarla gözümün boyanmasından bir an olsun kurtulduğum anda karşımda düşmanımın gözleriyle karşılaşma şansını elde ettim. Sorum, sorgucum hatta sırtımdaki kırbacımı keşfettim: Benim.

Ne kadar benim ne kadar kendimim? Bütün bunları bana çirkin Diyojen mi öğretti yoksa ben mi kendimi bir fatih zannettim? Bütün büyük işlerle uğraşmanın ve büyük eyleme hastalığında kaybolmanın sırrını kendime büyüklük olarak ne zaman anlattım, buna ne zaman kandım? Sizden büyük şeylerin, kendi kaderleri vardır der bir bilge, ne zaman bu sırrı unutup farkı aradım, bilmem. Bu saat, şu güneşin kaçınıcı kez sökmeye yeltendiğini kadim dönem bilgileriyle dahi açıklayamadığımız şu an bildiğim yegâne şey, kaybolmamın sebebi kendimim ve düşmanım bana hep uçurumun yolunu tarif etmiş. İşe yarar olmaya

çalışırken gözden, bilmediğim derinliklerde yere serpe savrulmuş belki magmada kavrulmuşum. Bütünden kopan parçanın tek arzusu tekrar bütünleşmek, Onlaşmaktır, Olaşmak, O. Bütün kâinat bir seyirlik oyun gibi hepimiz için bir başka, herkes için bambaşka tecrübelerle çevrenirken, Habeşistan’dan buraya göçen kuşların manilerinde kulağıma çalınan bir sırrı artık ben de

biliyorum: Buradayım, bulunduğum andan iyisi yaratılmadı, bulunduğum an gibi. Buradayım, burada olmamın alameti dün burada olmam değildi. Buradayım, burada olmam bir kopuşla delillendi. Buradayım, zaman soruları anlamsız. Buradayım, ne kadar kalacağım manasız. Buradayım ancak maharet Oralı olmak. Şimdi son sözüm tüm isyanıma rağmen;

*Sevgili Tanrım
Ben sevgili kulun, bilmem kaçınıcı çocuğu Âdem babamın.
O ilk hatanın sahibi, büyük pişman, ben bu zincirin devamı olmayacağım.
Ona verdiği ne güzellik varsa onlara, ben de talibim, âmin.
Ama ben güzelliğinle bugün barıştım
Bundan olmayacağım.
Şimdi senden tek temennim
Kendimi alt edip
Latif yanında
Dingin bir ruhla
Senleşmek.
Ben
Buranın
Yabancıyıymışım
Bu seslerin
Ve renklerin.
Kendimi alt etmek seni keşfetmekmiş
Kendimi dalgalı bir suda boğulmaktan kurtarmakmış
Kendimi bir yangından korumakmış
Kendimi yok etmekmiş.
Her şey kendimle ilgiliymiş.
Her şeye ümit bağlayan her şeyleşir
Son defa
Sesleniyorum
Her şeyden ümit kestim
Yalnız
Senden ümit kesmedim.
Senden ümit kesmedim.
Senden ümit kesmedim.
30.09.2024
şafak sökmeden*

FİLİSTİN İÇİN
ELİMİZDEN NE GEÇİDİ?

savaşın diyemem
yalnız korkmayın
atılın üstüne düşmanın
ve
ölün
.
.
ve öldüler
bir şehir büyüklüğünce
bir at sürüsünce öldüler
adları bilinmedi

AHMED FAKÎH VE İKİ KUDÜS ÖVGÜSÜ

RAMAZAN SARAÇ

Hac yolculuğunu kaleme aldığı *Kitâbu Ecsâfi Mesâcidi's-Şerîfe* adlı eserinde Ahmed Fakîh¹ (14. yüzyıl), başta Mekke ve Medine olmak üzere Şam ve Kudüs özelinde de mısralar kaleme alarak görmeyenler için o güzel beldeleri detaylı bir şekilde tavsif etmiştir. Aşağıya Kudüs övgülerinden iki tanesini aldığımız Ahmed Fakîh, bu övgülerin ilkinde Kudüs'ün daha çok mekân özelliklerini anlatmış ve çeşitli hadiselerle atıf yapmıştır; diğerinde ise samimi deyiş ve yakarışlarda bulunmaktadır. Gayet açık ve anlaşılır bir dille yazılmış olsalar da şiirlerde yer yer anlam düşüklükleri mevcuttur. Bu yüzden birkaç beyti Türkiye Türkçesine biraz serbest bir şekilde aktardık.

Medh-i Kudüs (Kudüs Övgüsü)²

I.

Vermeye nekes kişi iş başı cömerttedir
Kubbe-yi Sahre daşı Kuds-i mübarektedir

Cimri kişi (malından) vermez. İş cömert(olan kişiy)le başlar. Kubbetü's-Sahre'nin taşı Mübarek Kudüs'tedir.

Gir kapudan karındaş secde kılglı indür baş
Zihî cennet yeşil taş Kuds-i mübarektedir

(Ey) Kardeş kapıdan (içeri) gir (ve) baş(ını) indirip secde et; (çünkü) bu (güzel) cennet (ve) yeşil taş Mübarek Kudüs'tedir.

Kudse varan âdemî cana değer bir demi
Peygamberün kademi Kuds-i mübarektedir

Kudüs'e varan bir insanın (tek) bir anı (bütün bir) cana (hayata) değer. (Çünkü) Peygamber'in ayağı (kadem-i şerifi) Mübarek Kudüs'tedir.

1 Ahmed Fakîh'in hayatı ve eserleri hakkında detaylı bilgi için bkz. Osman Fikri Sertkaya, "Ahmed Fakîh", *TDV İslam Ansiklopedisi*, 1989, c. 2, s. 65-67; Hulusi Eren, "Ahmed Fakîh", *Türk Edebiyatı İsimler Sözlüğü*, 2020, Erişim tarihi: 04.02.2024: <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/ahmed-fakih>; Mecdut Mansuroğlu, *Ahmed Fakîh, Çarh-nâme*, İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, 1956; Hasibe Mazıoğlu, *Ahmed Fakîh, Kitâbu Ecsâfi Mesâcidi's-Şerîfe*, Ankara: TDK Yayınları, 1974; Ahmed Fakîh, *Kitâbu Ecsâfi'l-Mesâcidi's-Şerîfe – Kutsal Mescitlerin Vasıfları*, haz. Ozan Kolbaş, İstanbul: YEKB Yayınları, 2023.

2 İskender Pala, "Ahmet Fakih ve Şiirleri Üzerine Bir İnceleme", *Akademik Divan Şiiri Araştırmaları*, İstanbul: Kapı, 2005, s. 244-245, 247-248.

**Bir oh atımı eni ferş döşenmiş dört yanı
Evliyâlar makâmı Kuds-i mübarektedir**

Eni bir ok atımı(kadar)dır. Dört yanı (/etrafı) ferş (gibi) döşenmiştir. Evliyalar(ın) makamı Mübarek Kudüs'tedir.

**Mûsâ ki çıkdı Tûr'a bakdı ki Kuds'i göre
Asâsı nişânesi Kuds-i mübarektedir**

Musa ki Kudüs'ü görmek için Tur(Dağ'ın)'a çıktı. Asasının izi (/işareti) Mübarek Kudüs'tedir.

**Dâvud ki düzdi zireh içleri gireh gireh
Düzetdüğü bencereh Kuds-i mübarektedir**

Davud'un ilmek ilmek ördüğü zırh ve yaptığı pencere Mübarek Kudüs'tedir.

**İlan ki kasd eyledi Peygamberi urmağa
Ol catücek bir dürttdi Kuds-i mübarektedir**

Yılan ısırmağa kast ettiğinde bir kedinin Peygamber'i uyarması (olayı) Mübarek Kudüs'te(gerçekleşmiş)dir.

**Nar ağacı demürden ne oddan ne kömürden
Düzmeyeler hamurdan Kuds-i mübarektedir**

Ateş ve kömürden hamur gibi (yoğrularak) yapılmayan (o) demirden nar ağacı Mübarek Kudüs'tedir.

**Kuds'ün ardı (ki) kayadur kapısı kibleyedür
Ol kaya kim söyledi Kuds-i mübarektedir**

Kudüs'ün arkası kaya(lık)dır; kapısı kibleye doğrudur. Konuşan kaya ki o (da) Mübarek Kudüs'tedir.

**Hamza Nebî ammüsi berkitdi gürze pası
Kalkanının aynası Kuds-i mübarektedir**

Peygamber'in amcası Hamza, pasla gürzünü sağlamlaştırdı. (Hamza'nın) kalkanının aynası (/ön kısmı) Mübarek Kudüs'tedir.

**On iki (bin) mermer direk başları altun bezek
Anda eylese emek Kuds-i mübarektedir**

Başları altın(la) bezeli (/süslenmiş) (kubbeleri ayakta tutmak için) emek sarf eden on iki bin (tane) mermer direk Mübarek Kudüs'tedir.

**Îsâ bişigiyle Mûsâ asâsı bile
Ol kubbe-i silsile Kuds-i mübarektedir**

İsa'nın beşiği, Kubbe-i Silsile (ve) Musa'nın asası Mübarek Kudüs'tedir.

**Beyt-i Lahim kilise anda bir toğdı Îsâ
Irak değül ol kısa Kuds-i mübarektedir**

İsa'nın doğduğu, uzakta değil yakın olan Beyt-i Lahim(deki) kilise Mübarek Kudüs'tedir.

**Yazuk müzd terâzüsi ince Sırat köprüsi
Sekiz uçmak kapısı Kuds-i mübarektedir**

Sevap günah terazisi, (kıldan) ince Sırat köprüsü (ve) sekiz cennet(in) kapısı Mübarek Kudüs'tedir.

**Kubbe büyük değirmi kubbenün misli var mı
Sağa sola minare Kuds-i mübarektedir**

Kubbesi büyük (ve) değirmi(dir); kubbenin eşi (/benzeri) yoktur. Sağ (ve) solunda minare(si) vardır Mübarek Kudüs'ün.

**Kubbenün hiç misli yok açlar olur anda tok
Kand-ile cellesi çok Kuds-i mübarektedir**

Kubbesinin eşi (/benzeri) yok(tur); (altına sığınan) aç(insan)lar hemen doyar; (çünkü) torbası şeker ile doludur Mübarek Kudüs'ün.

**İy Fakih sen medh bunı idemezsin dün günü
Ah diriğ mahşer günü Kuds-i mübarektedir**

Ey Fakih! Yazık ki Mahşer gününe (kadar) gece gündüz (uğraşsan da) Mübarek Kudüs'ü (hakkıyla) övemezsin.

**Aksa-y(i)le Sahre dahı karşılarına Tur tağı
Enbiyalar yatağı Kuds-i mübarektedir**

Mescid-i Aksa ile Kubbetüs-Sahre (ve) karşılarındaki Tur Dağı (ve) enbiyalar(ın) yatağı (/mezarı) Mübarek Kudüs'tedir.

II.

**Allah bizi göredurur rızkumuzu viredurur
Ne müşerref yiredurur iy cânım Kuds-i mübârek**

Allah bizi görüyor, rızkımızı veriyor. Ne şerefli yerdesin ey canım Mübarek Kudüs!

**Diridüm nice varayın ya seni kanda göreyin
Haberün kime sorayın iy cânım Kuds-i mübârek**

Ey canım Mübarek Kudüs! (Sana) Nasıl varayım, seni nerede göreyim, haberini kim(lerd)e(n) sorayım, derdim.

**Urum’ı vü Şâm’ı geçdüm Arabistanlığa düşdüm
Şükür ki sana irişdüm iy cânım Kuds-i mübârek**

Rum ve Şam’ı geçip Arap diyarına geldim. Şükür(ler olsun) ki (sonunda) sana kavuştum ey canım Mübarek Kudüs!

**Hacılar-ıla kuşandum tobrak oluben döşendüm
Sanma yolunda üşendüm iy cânım Kuds-i mübârek**

Hacılarla giyindim (/ihrama girdim); toprak gibi oldum. (Sakin sana) Gelirken üşendiğimi sanma ey canım Mübarek Kudüs.

**Evvel ki Harem’e girdüm Kubbe-yi Sahre’yi gördüm
Şükür maksuduma irdüm iy cânım Kuds-i mübârek**

İlk önce Harem’e girdim, (sonra) Kubbetü’s-Sahre’yi gördüm. Şükür(ler olsun) maksudum(olan san)a kavuştum ey canım Mübarek Kudüs.

**Abbakça kubbe-yi mi’râc bu sözden söyledün birkaç
Hâcet dileyüp elün aç iy cânım Kuds-i mübârek**

Miraç kubbesinin bembeyazlığına (/temizliğine) (dair) birkaç söz söyledim. (Şimdi ey Fakih) Elini aç ve istekte (/duada) bulun. Ey canım Mübarek Kudüs.

**Yanında kubbe(-i) silsile duâ kıl günâhun dile
Gözümüz yaşın kim sile iy cânım Kuds-i mübârek**

Kubbe-i Silsile’nin yanında günahların için dua et. Gözümüzün yaşını kim silecek ey canım Mübarek Kudüs.

**Kuds-i mübârekdür adı gönüllere virür yazı
Şekerden datludur dadı iy cânım Kuds-i mübârek**

Mübarek Kudüs’tür adı(n). Gönüllere bahar (/mutluluk, sevinç) verir(sin) (/getirirsin). Tadı(n) şekerden (de) tatlıdır ey canım Mübarek Kudüs.

**Rahmet yağmur gibi yağar nasîb olana ol değer
Münâcâtlar göğe ağar iy cânım Kuds-i mübârek**

Yağmur gibi yağan (Allah’ın) rahmet(i), nasibi olana ulaşır. (Yanında bulunulan) Münacatlar göğe yükselir ey canım Mübarek Kudüs.

**Hayâlümden geçer-idi gönlüme nâr saçar-idi
Hem gözümde uçar-idi iy cânım Kuds-i mübârek**

Hayalimden geçerdi(n), gönlüme ateş saçardı(n), hem gözümde (de) tüterdi(n) ey canım Mübarek Kudüs.

**Sağ yanı uçmak deresi bağlar bahçalar arası
Göz gerek anı göresi iy cânım Kuds-i mübârek**

Sağ tarafı(n) bağlar bahçeler arasında (bulunan bir) cennet deresi(dir). Onu görmeye (gönül) göz(ü) gerek(-tir) ey canım Mübarek Kudüs.

**Sol yanı tamu deresi gönlüm yok varup göresi
İllâ Harem’de turası iy cânım Kuds-i mübârek**

Sol tarafı(n ise) cehennem deresi(dir); gönlüm gidip (onu) görmek istemiyor. İlla Harem’de durmak istiyor ey canım Mübarek Kudüs.

**Edepsüzlük itmeyelüm gâflet-ile yatmayalum
Koma bizi gitmeyelüm iy cânım Kuds-i mübârek**

(Burada) Edepsizlik etmeyelim, gâfletle uyumayalım. Bırakma bizi, gitmeyelim ey canım Mübarek Kudüs.

**Uş yola düşdüm giderem derdüme yandum giderem
Sanma usandum giderem iy cânım Kuds-i mübârek**

İşte, yola düştüm, gidiyorum. Derdime yanarak gidiyorum. Sanma usandım (da) gidiyorum ey canım Mübarek Kudüs.

**Bizüm ile varanlara selâm olsun yaranlara
Var eyle di sen anlara iy cânım Kuds-i mübârek**

Bizimle (birlikte buraya) gelenlere (ve) dostlara selam olsun. Haydi (/gayrı) onlara (selamımızı) sen söyle (/ilet) ey canım Mübarek Kudüs.

**Bu medhi iden bîçâre olur-ısa yüzi kara
Derdine oluna deva iy cânım Kuds-i mübârek**

Bu övgüyü söyleyen çaresizin (ahirette) yüzü kara olursa (bu övgüsü hürmetine) derdine ilaç bulunsun ey canım Mübarek Kudüs.

İNANDIĞINA YAŞAMAK

ÖMER TALHA CANSIZ

İnanan ve inandığına güvenen herkesi, diğer zamanlardan biraz daha çok ihtiyaç duyduğumuz şu dönemde Allah'ın rahmeti ve bereketiyle selamlıyor hayatımızın aydınlığa çıkmasını temenni ediyorum.

Hafıza-i beşer nisyan ile maluldür.

Sözlerime insanoğlunun hayatındaki unutkanlığından başlamak istiyorum. İnsanın unutkanlığı ufak yaşlarından itibaren başlar, kişiden kişiye değişse de ortalama 4 yaşına kadar hatırlamaz 7-8'ine kadarda pek azını hatırlar veya anımsar. Yani insanın aslında vardır, unutmak Allah'ın kullarına bir ihsanı diyebiliriz. Örneğin yaşadığımız badireler, problemler, kavgalar, acılar bunların hepsini hususi düşünmezsek ya da derinde iz bırakmadıysa unuturuz, bundan sebep “ahhh o eski günler” tarzında sözler söyleriz. Eskiler bir başka gelir, üzerine biraz düşünssek, yaşadığımız badireleri hatırlamaya çalışsak çektiğimiz çileler, gözyaşlarımız, acılarımız...

Aslında çok da eskileri istemeyebiliriz hatırlama sevincimizi kaybedebiliriz. Ezcümle

unutmak bir nimettir, aklını selim tutar ancak unutulmamalıdır ki her şeyde bir ifrat-tefrit (denge) vardır. Bu dengeyi bozarsak unutkanlık alışkanlığa kayar.

Tarihini unutursun, kaybedersin demiyorum dikkat edin, cevap veremezsin, şuurun olmaz, anın gereğini yerine getiremezsin, getirmeye çalıştığında tökezlersin aynı şu anda yaşadığımız durum gibi. 2 milyar ümmetin içinde birçoğumuz ne yapacağımızı bilmiyoruz. (Birçoğundan harici kalan kısım, katliamı 7 ekimden çok çok daha önce olduğunu bilen, yaşayan, yaşadığı gibi zahiri veya batını yaşatan o küçük zümre.) Kimisi ticari antlaşmalardan dolayı devleti suçlu buluyor kimisi boykot uygulamaya çalışıyor kimisi yürüyüş yapıyor, eyleme katılıyor kimisi vatanını savunan, anın gereğini yapan komutanları dramatize ediyor vb. vb.

Kim doğru ya da yanlış diye bir soru sormuyorum zira bence bu soru yanlış olurdu. İnanıyorsun ve inandığına güveniyorsun bundan sebep tutunacak ip arıyorsun ve bulduğun ipe- attığın

ip de diyebiliriz – tutunuyorsun, nihayetin müspet olup olmayacağı bizi ilgilendirmez, zaten kastımız burada yapılanlara eleştiri değil tökezlediğimizi ve sebeplerini belirtmektir.

Biz nişyandan devam edelim, unutma nime-tini alışkanlık haline getirdik, sürekli unuttuk, görmezden geldik ve en sonunda bu da bizi uyuşturdu artık istesek de göremez hale geldik. Bombalanan hastaneler, yapılan zulümler, dökülen kanlar...

Artık duysak da etkilenmediğimiz, içimizin cız etmediği, olgular haline geldi.

Bir diğer bahsetmek istediğim konu ise şahsiyetimiz ve nazariyetimiz. Bizler soyu Hz. Adem'den gelen Hz. Muhammed'e itaat etmiş, ümmeti olma şerefine nail olmuş, yeryüzünde Ümmeti Muhammed'e hadimlik ile nam salmış, ceddimizden kalan topraklarda yaşayan ve geçmişinde karanlık olmayan bir milletiz. Hayatımız ve hayata bakışımız materyalist, sığ, tek yönlü olamaz her ne kadar bizde olan uyşukluk bizi tek gözle bakmaya götürse de bu fitratımıza terstir. Bizleri yaradan gözlerimizi tek değil çift yaratmıştır, kulaklarımızı çift yaratmıştır. Bakış açımız tek olamaz. Bakışımız, düşüncemiz hem güzellik hem fayda hem estetik üzerine olmalıdır. Aksi takdirde düz mantık düşünmeye devam eder, hikmet kavramını göremeyiz. Buda düşündüğümüz fikirlerde, aldığımız kararlarda etkili olur. Eğer ümmet için müspet kararlar almak istiyorsak ya da bunun için bir gayemiz, gayretimiz varsa bu narkozlu düşünceyle ve bakış açısıyla olmaz.

Zira insan, kafası dönerken önünü yamuk görür, neticede ya yere düşer ya da yatmak zorunda kalır.

Bizler bugün hala aynı sıkıntıları yaşıyoruz, sürekli yatırılıp dinlenmeye zorlanıyoruz ayağa kalkanlarımız da ayakta çok duramıyor yere düşüyor. Bu olaya akli selimle baktığımızda çok da anormal değil, bizim olmayan sistemler içerisindeyiz, gündemimizi bile kısmen biz belirleyemiyoruz, arsa bizim ama inşaat onların. İşte tamda bu kısma geldiğimizde geç kalmışlığın verdiği gayretsizlik ve isteksizlikle karşılaşıyoruz.

Kıymetlim; hiç gerek yok yılmaya, nesiller, teknolojiler, devirler artık eskisi gibi uzun sürmüyor. Yakalaması zor değil. O vakit tek çare şairin;

*Tohum saç bitmezse toprak utansın!
Hedefe varmayan mızrak utansın!
Hey gidi küheylan, koşmana bak sen!
Çatlarsan doğuran mızrak utansın!*

Sözlerinde. Toparlayacak olursak Filistin birkaç yıllık mesele değildir, ümmeti Muhammed'in çok fazla kanayan yarası bulunuyor, bunlara geçici çözümün yanı sıra kalıcı çözüm bulmalıyız.

“Hayatta galibiyet ya da mağlubiyet yoktur yalnız imtihan vardır” düsturuyla yaşadığımızda herhangi bir gelecek kaygısından neslimizi sıyırmış, akabinde potansiyel akıllarımızı atanma gibi telaşlarda değil vatanına, milletine, ümmete adanmışlık konumunda buluruz.

Bizim dünyaya anlatacağımız sözümüz var. Bizim Allah'a 'belâ' sözümüz var. Selametle...

HANZALA'NIN BAYRAMI

SEZAI ÇİÇEK

Hanzala bayramın ne zaman senin
Göğünde yıldızdan fazla bomba var
Siyoniste karşı siperdir tenin
Gönlün kıyamında binler civan yar

Filistin'e bayram uzak mı uzak
Mazlum coğrafyaya kurdular tuzak
Düşmanı bilip de onlara kızak
Kalbini ferah tut ve yararı sar

Müslüman sadece adımız kaldı
Nemiz varsa düşman ve nefis çaldı
Sahi söyle iman nasıl bir hâldi
Elbette kurulur katillere dar

Zalime söz yok dünden susmuşuz
Düşmana desteğiz sana küsmüşüz
Böbürlenmiş ne de büyük esmişiz
Korkaklar değil de koç yığittir yar

Uygur Keşmir Gazze cehennem bize
Dönelim de bir an evvel özümüzü
O zaman Kâfirler gelecek dize
Yeryüzü nedendir bir tek sana dar

Ve çocuk haykırır gökler hep bizim
Sizin silahınız ah üzüm üzüm
Sabaha çıkmaya değer mi gözüm
Yaşadığımız an zaten bize hâr

Kandehar geçilmiş Arakan tutsak
Aksa'yı kaybettik gayrı çok uzak
Sanki Kerbala'dır dillerde kurak
İstikbal kaybolmuş yaşanan hep ar

Sezai söz etme yeter nafile
Sefere çıkalım nerde kabile
İhtiyaçımız yok inan kefile
Bir canımız kaldı şu bedende kor...

İstanbul, 10.04.2024

FİLİSTİN'DE İSRAİL İŞGALİNE GİDEN TARİHSEL SÜREÇ

FEYZANUR YILDIRIM
FURKAN SAMSAMA
HAVVA KUTLUAY

Filistin'de katliam, 7 Ekim 2023'te başlamadı. İşgalci İsrail'in çok daha öncesinde başlayan soykırımı ve yıllardır işgal altında yaşayan Filistin... Çocuk, kadın, yaşlı genç ayırt etmeden tüm insanların acımasızca katledildiği bir yerde hukukun ve dünyanın seyirci kaldığı zulüm silsilesi. Maalesef bugün Filistin'de ailesinde acı olmayan tek bir kişi dahi kalmadı. Her ailede bu katliamın izleri var. Yıllardır işgal altında yaşayan her Filistinlinin içine doğduğu bu çıkmazı 7 Ekim 2023 günü özelinde değerlendirmek yanlış olur. Bu yanlışlık nedeniyle bazılarımızın ağzından şu imalı cümleler çıkıyor: "Efendim Filistinliler neden saldırdı? Yanlış yaptılar. Bilmiyorlar mıydı bunun bedelinin ağır olacağını?" Öncelikle belirtelim ki Filistinlilerin nasihate ihtiyacı yok. Aksine her demini mücadele içerisinde geçenlerden, kutsal topraklarımızı canları pahasına savunanlardan dinleyecek çok şeyimiz var. 7 Ekim'e gelen süreci anlamak için Filistin'de yaşayanların 20. yüzyılın başlarından itibaren kısa bir özetine bakalım.

Yüzyıllarca Ortadoğu'nun bir bölümünde hüküm süren Osmanlı İmparatorluğu'nun idaresinde; tüm dinlerin barış, refah ve huzur içinde yaşandığı bir yer olan Filistin topraklarının kontrolü, Osmanlı'nın Birinci Dünya Savaşı'ndaki yenilgisinden sonra İngiltere tarafından ele geçi-

rildi. Zamanın İngiltere Başbakanı Lloyd George Osmanlı ordusunu geri çekilmeye zorladığında ve Filistin topraklarını işgal ettiğinde bu zaferini "Yılbaşı hediyesi" olarak Londra'ya rapor etti. İngiliz gazetelerinin "Kudüs bir daha asla Müslümanların eline geçmemeli" başlıklı haberleri bu yüzyıllık meselenin özündeki İslam düşmanlığının açık göstergesidir. İngiltere Dışişleri Bakanı Arthur Balfour, Filistin'de Yahudi halkları için bir vatan kurulması sözünü verdi. Bu vaat, Siyonistlerin önderlerinden Rothschild'e gönderilen ve tarihte 'Balfour Deklarasyonu' olarak da anılan mektupta yer aldı. Bu mektupta Balfour şöyle demektedir: "Saygıdeğer Rothschild ... Majestelerinin Hükûmeti, Filistin'de Yahudiler için bir millî yurt kurulmasını uygun karşılamaktadır ve bu hedefin gerçekleştirilmesini kolaylaştırmak için elinden geleni yapacaktır." Bu mektuba, Fransa, İtalya ve ABD de destek verdi. Böylece birileri masalarda ve mektup zarflarında, hiçbir haklarının ve hadlerinin olmadığı topraklar üzerinde kararlar aldı, zulüm perdesini ardına kadar araladı.

İngiltere mandası altındaki Filistin'e Siyonist proje kapsamında yüzbinlerce Yahudi yerleştirildi. 1922 yılında İngiltere'nin düzenlediği bir nüfus sayımı, Yahudilerin sayısının, Filistin'deki 750 binlik nüfusun yüzde 11'ine ulaştığını göste-

riyordu. Bu yerleştirme politikaları, Siyonist örgütler tarafından zaman içerisinde sert yayılmacı tutumlarla işgal haline getirildi. Bu örgütlerden biri olan Irgun Terör Örgütü tarafından birçok Filistinli katledildi, evleri yıkıldı, toprakları işgal edildi. Bugün Filistinliler toprak sattı diyenlerin bahsettiği toprakların önemli bir kısmı, işgalciler tarafından yıllar içerisinde katliam, tedhiş, tehcir ve el koyma ile ele geçirildi. Filistin'den “halksız toprak” diye bahsedenler, tarihin hakikati gizleyeceğini düşünüyorlardı. Oysa süreç göstermektedir ki bu topraklar halksız olmadığı gibi İsraili-ler'in nüfus artışı gerçekleştirmek için işledikleri suçlar da hiçbir zaman son bulmadı.

BM Özel Komitesi, Filistin'in yüzde 55'ini, nüfusun yüzde 35'i olan bir Yahudi devletine veren, bu devletin yanında bir Arap devletin kurulmasını öneren ve Kudüs'ün bir kısmını da uluslararası yönetime bırakan bir paylaşım planı önerdi. Filistinli temsilciler planı reddederken, Yahudi temsilciler kabul etti. 29 Kasım 1947'de, BM Genel Kurulu'nda yapılan oylamada 33 ülkenin lehte, Türkiye'nin de aralarında bulunduğu 13 ülkenin aleyhte ve 10 ülkenin de çekimser oy kullanmasıyla paylaşım planı onaylandı. Bölge barışının sağlanması adına; Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından imzalanan, 29 Kasım 1947 tarihli 181 sayılı karar ile; “Filistin toprakları üzerinde birisi Arap diğeri Yahudi olmak üzere iki bağımsız devletin kurulmasına ve Kudüs'ün silahlardan arındırılmasına” haksız bir şekilde karar verilmişse de, aradan geçen yıllarda bu karar da yerine getirilmeyerek Filistin'in egemenlik hakları defaatle ihlal edildi. Düşünsenize yıllardır yaşadığınız, atalarınızın miras bıraktığı, anne babanızın tanıştığı, dünyaya geldiğiniz topraklara birileri geliyor, hak iddia ediyor ve burası bizim diyor, siz hayır bizim dediğinizde: Burada iki

devlet olacaksınız deniliyor, siz zaten tek devletken, ikinci devletin gelmesini dahi haksızlık olarak görüyorsunuz fakat onlar sonradan gelen devletin siz olduğunu söylüyor. Kendi evinizde istenmeyen konuma düşüp bir yandan işgalle mücadele ederken bir yandan da buranın sizin eviniz olduğunu anlatmaya çalışıyorsunuz. Filistin halkının mücadelesi hiç bitmiyor.

İsrail'in ilk başbakanı David Ben-Gurion 14 Mayıs 1948'de Bağımsızlık Bildirgesi'ni kamuoyuna açıkladı. Bildirgenin açıklanmasından hemen bir gün sonra Filistin üzerindeki İngiliz Mandası sona erdi. Böylece yıllar içinde işgale hazırlanan topraklar tamamen Yahudilere terkedildi. İsrail'in tek taraflı olarak devlet ilan edilmesinin ardından Araplar ve Yahudiler arasında çıkan iç savaşta BM'ye göre Yahudi devleti, Filistin Mandası topraklarının yüzde 77'sinin kontrolünü ele geçirdi. İsrail'in kuruluşunun ardından, 15 Mayıs Filistinliler tarafından “Yevm'ün Nekbe” yani -Felaket Günü- olarak kabul edilmiştir. Filistinliler için göçe zorlama, yağma ve katliamların simgesi olan “Nekbe” ile başlayan bu süreçte binlerce Filistinli öldürüldü, yaklaşık 1 milyon kişi vatanından sürüldü, 675 köy yok edildi ve şehirler Yahudileştirildi. İsrail Hükümetinin ilan edilmesiyle, bölgeye Yahudileri yerleştirme politikası büyük bir hız kazanmaya başlamışken Deir Yasin gibi köylerdeki katliam haberlerini duyan yüz binlerce Filistinli de; Mısır, Lübnan ve Ürdün topraklarına doğru göç etmek zorunda kaldı. Tüm bu gelişmeler neticesinde; Mısır, Suriye, Lübnan, Ürdün ve Irak orduları İsrail'e saldırarak 1948 Arap-İsrail Savaşı'nı başlattı. Ekim 1949'a kadar süren çatışmalar sonucunda, Ürdün Batı Şeria'yı, Mısır Gazze Şeridi'ni ele geçirdi. Kudüs'ün batısı İsrail'in denetimine kalırken, eski şehri de kapsayan Doğu Kudüs, Ürdün'ün kontrolüne girdi.

1967 yılında İsrail ve Arap komşuları arasındaki Altı Gün Savaşı olarak bilinen İkinci Arap-İsrail Savaşı, Orta Doğu haritasının büyük ölçüde yeniden çizilmesine yol açtı. İsrail; Doğu Kudüs ile Batı Şeria'yı, Gazze Şeridi'ni, Sina Yarımadası'nı ve Golan Tepeleri'ni işgal etti. Altı Gün Savaşı'nın ardından, BM Güvenlik Konseyi oy birliğiyle 242 sayılı kararı aldı. Bu karar ile savaşla toprak kazanımı yani (işgal) reddedilerek İsrail'in ele geçirdiği yerlerden geri çekilmesi istendi. İsrail'in kontrol ettiği toprakları iki katına çıkardığı bu savaş sonucunda, 500.000 Filistinli daha mülteci olarak komşu ülkelere sığınmak zorunda kaldı. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 4 Temmuz 1967 tarihinde imzaladığı 2253 sayılı kararı ile “İsrail'in Kudüs'ün statüsünü değiştirmeye yönelik faaliyetlerinden derin endişe duyduğunu” belirtti. 1970'lerin ikinci yarısında İsrail siyaseti daha sonra “Likud” adını alan aşırı sağcı Herut'un yükselişine sahne oldu. Bu örgüt ilerleyen yıllarda çok sayıda Filistinli sivil katletti. BM Genel Kurulu, 19 Aralık 1983 tarihli 38/180 sayılı kararıyla “İsrail'i, Kudüs de dahil olmak üzere Batı Şeria, Gazze Şeridi ve Golan Tepeleri'nin işgalinden dolayı kınadı, bu işgalleri “uluslararası hukuk ile ilgili BM kararlarına aykırı ve yasadışı” olarak nitelendirdi.

Toprakları işgal edilen ve sürgüne mahkûm edilen Filistinliler; Lübnan Beyrut'taki uluslararası sözleşme ile koruma altına alınan Sabra ve Şatilla kamplarına yerleştirildiler. 16-18 Eylül tarihleri arasında İsrail'le bağlantılı Lübnanlı Hristiyan Falanjist milisler, Beyrut'taki Sabra ve Şatilla kamplarına vahşi bir katliama imza attılar. Hain plan suikast düzeninde kuruldu. Hristiyan kesimin önemli isimlerinden, Lübnan'daki seçimlerde cumhurbaşkanı seçilen fakat göreve başlayamayan Beşir Cemâil'in öldürülmesinden

Filistinli mülteciler sorumlu tutuldu. Kamplarda yaşayanların güvenliği için İsrail ve Amerika Birleşik Devletleri'nin teminatı vardı ancak Amerikan güçleri olaydan birkaç gün önce birliklerini çekti. 16 Eylül 1982 Perşembe günü öğleden sonraydı. İsrail tankları Filistinli mültecilerin yaşadığı kampların çevresini sardı. Niyet kaçışlara engel olmaktı. Aşırı sağcı Hristiyan falanjist milisler katliam için girdikleri kamplara 3 koldan saldırdılar. İsrail Savunma Bakanı Ariel Şaron saldırıyı bizzat yönetti. Katliam 3 gün sürdü. Ağır silahlar, bombalar, baltalar ve kesici aletler kullanıldı. Her yer kan içindeydi. Sokaklar cesetlerle doldu. Katliamda yaralananlara müdahale eden doktorlar ve hemşireler dahi hedef oldu. Filistinliler kadın çocuk demeden katledildi. Kurbanların sayısı 3000'i geçti. Bazı Filistin kaynaklarına göre bu sayı 7.000'i aştı. Saldırlarda hayatını kaybedenlerin çoğunun kimlikleri dahi tespit edilemedi. Cesetler tanınmayacak haldeydi. Barbarlık tüm dünyadan tepki topladı. Birleşmiş Milletler'de kınama mesajı yayınlandı, soykırım yapıldığı ilan edildi. Olayı araştırmak için İsrail Meclis'i araştırma komisyonu kurmak zorunda kaldı. İsrail Savunma Bakanı Ariel Şaron bireysel sorumlu tutuldu, baskılar sonucu Savunma Bakanlığı görevinden istifa etmek zorunda kaldı. Artık Beyrut kasabı olarak anılacaktı. Hakkında sonradan açılan davalarda aleyhine tanıklık yapacak olan, olayın şahidi ve katliamın suç ortağı, Falanjist Lider Eli Hubeyka ise Beyrut'ta aracına konulan bombanın patlatılması ile öldürüldü.

1987 yılında, Gazze'deki Filistin mülteci kamplarında başlayan zulme karşı direnişler, Batı Şeria'ya da yayılarak Birinci Filistin İntifadası'nın başlangıcını oluşturdu. Zulme karşı ayağa kalkma ve kıyama durma anlamına gelen intifadanın ilki, 1993 yılına kadar sürdü ve 1000'den fazla Fi-

listinli, İsrail tarafından katledildi. İsrail'in askeri gücüne karşı koyan Filistinli sivillerin görüntüleri, Filistin mücadelesinin dünyadaki sembolü haline geldi. 1993 yılında, Yaser Arafat ve İsrail Başbakanı Yitzhak Rabin aylar, süren hummalı müzakerelerin ardından, Oslo Anlaşmalarını imzaladılar. Oslo Anlaşmalarıyla, Batı Şeria ve Gazze'nin idari kontrolünü üstlenecek Filistin Yönetimi'nin kurulması öngörüldü. Oslo Görüşmeleri ve Oslo Anlaşmasının gerçekleştiği dönemde, Türkiye, barış sürecini desteklediğini açıkladı ve Filistinlilerin meşru menfaatlerinin korunduğu iki devletli çözümün, tek çare olduğunu, her alanda vurguladı.

Filistin halkı, 21. yüzyıla, yıllardır süren müzakerelere ve anlaşma çabalarından hiçbir sonuç elde edememiş olmanın ve İsrailli aşırılıkçı grupların sistemli saldırılarına maruz kalmanın yılgınlığı içerisinde girdi. 2000 yılında, İsrail muhalefeti-deki Likud Partisi'nin lideri, Sabra ve Şatilla katliamının sorumlusu, Beyrut Kasabı lakaplı Ariel Şaron'un Harem-i Şerif'i ziyareti sonrasında, tarihe II. İntifada yahut Aksa İntifadası olarak

geçen direniş hareketi, başladı. Beş yıl boyunca, 3.000 Filistinlinin katledildiği bu savaş, 2005 yılına kadar devam etti. İntifada Hareketi'nde, Türkiye, her koşulda Filistinlilerin arkasında durdu. İsrail hükümeti, İsrail'i Batı Şeria'dan ayıracak bir duvarın inşasını öngören Savunma Kalkanı Operasyonu'nu başlattı. Bunun üzerine, BM Güvenlik Konseyi, ilk kez İsrail ve Filistin devletlerinin bir arada var olması gerektiğini, açıkça belirtti. Uluslararası Af Örgütü, İsrail'in, 2002'de Cenin ve Nablus'ta düzenlediği saldırılarda savaş suçu işlediğini, açıkladı.

Ortadoğu'ya dair her barış girişimi İsrail'in ihlalleriyle sekteye uğradı ve her barış ihtimali, sonrasında İsrail tarafından yeni bir vahşeti doğurdu. Aralık 2008-Ocak 2009'da Gazze Şeridi'ne yönelik "Dökme Kurşun" adlı askerî operasyon da bunlardan sadece birisidir. 3 Ocak'ta Gazze sınırını geçen tankların da katıldığı operasyon, 18 Ocak'ta son buldu. Bu işgal ve bombardımanlar sonucunda, Filistin nüfusunu azaltmayı ve hatta yok etmeyi hedefleyen ve bu sebeple özellikle kadınları ve çocukları katleden

işgalci İsrail, Gazze Şeridi'nde 355'i çocuk en az 1.500 kişinin ölümüne, 7.000 kişinin yaralanmasına ve 4.000 hanenin yıkılmasına sebep oldu. İsrail 8 Temmuz 2014'te, Müslümanların kutsal ayı Ramazan'da, Gazze'ye yönelik yeni bir hava, kara ve deniz saldırısı başlattı. Birçok ülke tarafından eleştirilen ve son verilmesi istenen bu saldırılarda, 434'ü çocuk, 246'sı kadın, 79'u yaşlı olmak üzere 1.898 kişi hayatını kaybetti ve 2 bin 877'si çocuk, 1.927'si kadın, 374'ü yaşlı 9 bin 852 kişi yaralandı.

Dönemin ABD Başkanı Donald Trump 6 Aralık 2017 tarihinde yaptığı açıklamayla, Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıdığını ve ABD Büyükelçiliğini Tel Aviv'den Kudüs'e taşıyacaklarını açıkladı. Bu gelişmeye bağlı olarak, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın çağrısı üzerine Kudüs konulu İslam İş Birliği Teşkilatı Devlet ve Hükümet Başkanları 6. Olağanüstü Zirvesi, Türkiye'nin ev sahipliğinde "Kudüs ile Dayanışma için Birlikte Hareket" temasıyla 13 Aralık 2017 tarihinde İstanbul'da toplandı. Olağanüstü Zirve sonunda "Nihai Bildirge ve İstanbul Deklarasyonu" kabul edildi. Deklarasyonda, ABD Yönetimi'nin Kudüs'ün statüsüne ilişkin hukuk dışı açıklaması reddedildi ve kınandı. Ayrıca, BM Güvenlik Konseyi'nin Arap Grubu temsilcisi Mısır, Kudüs konulu karar tasarısını 16 Aralık'ta BM Güvenlik Konseyi'ne sundu. 18 Aralık'ta oylanan tasarı diğer 14 üyenin desteğini alırken, ABD tarafından veto edildi. Türkiye ve Arap Grubu adına Yemen'in talebi üzerine toplanan BM Genel Kurulu'nun 10. Acil Özel Oturumu 21 Aralık 2017 tarihinde gerçekleştirildi. Oturumda Türkiye ve Yemen'in sunduğu "Status of Jerusalem" yani Kudüs'ün Statüsü başlıklı karar tasarısı kabul edildi.

30 Mart 2018'de on binlerce Filistinli, İsrail'in Gazze Şeridi'ne uyguladığı ablukayı protesto etmek için İsrail sınırı yakınlarında toplandı. Gösteriler aylar boyunca devam etti. BM İnsan Hakları Konseyi tarafından görevlendirilen Bağımsız Uluslararası Soruşturma Komisyonu'na göre, Mart sonu ile Aralık 2018 sonu arasında bu protestolar sırasında en az 189 Filistinli katledilmiş ve 6.000'den fazla kişi yaralanmıştı. Filistinlilere protesto hakkı bile çok görüldü. İsrail'e karşı harekete geçilmesi istenilen BM Güvenlik Konseyi'nde ABD'nin veto etmesi nedeniyle sonuç alınamadı ve bu olaya ilişkin Filistinlilerin korunması amacıyla, Türkiye ve Cezayir'in talebiyle 13 Haziran 2018 tarihinde yapılan BM Genel Kurulu Acil Özel Oturumu'nda bir karar tasarısı oylamaya sunuldu. Karar tasarısında, 30 Mart 2018 tarihinden bu yana barışçıl protesto gösterilerinde bulunan Filistinlilere katliam uygulayanların hesap verebilmeleri ve bu olayların tekrarının önlenmesi için uluslararası koruma dâhil caydırıcılık sağlanması öngörüldü. Söz konusu karar, BM Genel Kurulu Acil Özel Oturumu'nda 120 olumlu, 45 çekimser ve 8 olumsuz oyla kabul edildi.

Tarihi süreç boyunca sayısız işgal, katliam ve işkencelere maruz kalan ve gayriinsani koşullarda; Gazze Şeridi ve Batı Şeria bölgelerinde tam bir ablukaya alınarak adeta bir açık hava hapisanesinde yaşamaya mahkûm edilen Filistinli Silahlı Direniş Grupları 7 Ekim 2023 tarihinde İsrail'e saldırdı, bu saldırının neticesinde İsrail tarafından, Gazze Şeridinde sıkışan sivil Filistinli halka karşı tarih boyunca yaşanmadığı kadar kanlı ve korkunç bir soykırım başlatıldı. Bu soykırımın yanı sıra birçok savaş suçunu da bir arada işleyen İsrail; hastanelere saldırdı, sivil tahliye konvoyla-

rına saldırılar düzenledi, yasaklı fosfor bombaları kullandı, mülteci kamplarını vurdu, birçok sivil yerleşim yerini haritadan tamamen sildi. İsraili yetkililer yaptıkları açıklamalarda sınırlarını genişletme niyetlerini açıkça belirtip başka ülke topraklarına da göz diktiklerini beyan etmekten hiç çekinmedi.

Dünyanın pek çok yerinde Filistin lehine protestolar düzenlendi. Halklar, dünya liderlerine bu soykırıma dur demeleri için sayısız çağrıda bulundu. Siyonist sermayesine fon sağlayan ve siyonizme aleni destek sunan şirketler, küresel çapta boykot edilerek büyük oranda ekonomik zarara uğratıldılar. Bu şirketlerin bir kısmı boykotlar nedeniyle işgalci İsrail'e sundukları maddi desteği azaltmak ya da geri çekmek zorunda kaldı. Ancak liderler tarafından devam eden soykırımını durduracak toplu ve etkili bir adım hala atılmadı. Gazze'de insanlar Açlıktan ölmeye başladı. Yardım gönderilmesini engellemek için yollar kapatıldı, yardım gönderme niyetinde olanlar dahi tehdit edildi. Yıllardır bir açık hava hapis-hanesinde yaşamaya mecbur bırakılan Gazze halkı, şu anda İsrail'in bombardımanlarında ölmese bile imkansızlıklardan ölmeye başladı. Her haliyle korkunç bir durumla karşı karşıyayken; "Filistinliler toprak sattı, satmasalardı, bunları hak ettiler, ilk saldırıyı onlar başlattı, bilmiyorlar mıydı böyle olacağını" diyenlere söyleyecek bir sözümüz yok, bu sözlerimiz onlar için değil. Biz onları vicdanlarıyla baş başa bırakıyoruz. İsrail'in kanlı elleriyle gerçekleştirdiği bu soykırımında ve-fat edenlere Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar diliyoruz. Her ne kadar bu açıklamamızda esas mevzu Filistin olsa da, maalesef yeryüzünde insanlık dramı yalnızca Filistin'de yaşanmıyor. Dünya üzerinde Doğu Türkistan, Arakan, Ye-

men ve daha nice yerde yürütülen asimilasyon politikaları, işgal ve zulüm Her geçen gün artan şiddetiyle insanlık tarihine Kara birer leke olarak geçiyor. Tüm ülke liderlerinin bu soykırım ve zulümlere karşı dur demek için somut adımlar atacağını ümit ediyoruz. Yüce Allah'tan, yeryüzünde mağdur olan tüm halklar için elimizden geleni yapabilmeyi diliyor, yüreğimizin onlarla beraber çarptığını herkese duyuruyoruz. Kuşkusuz batıl yok olmaya mahkûmdur. İsrâ Suresi, 81. Ayet.

Kaynakça

1. Yüzyılın İşgali Tek Taraflı Planların Gölgesinde: Filistin, Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı Yayınları, 1. Baskı, İstanbul, 2020
2. Natasha Li ve Jean-Luc Mounier'in France24 haber sitesinde yayınlanan "From 1947 to 2023: Retracing the complex, tragic Israeli-Palestinian conflict" çeviri:Caner Köşeler
3. Brown Wesley Haddon and Peter F Penner. 2008. Christian Perspectives on the Israeli-Palestinian Conflict. Schwarzenfeld Germany: Neufeld.
4. BBC, Aljazeera, Reuters, Euronews, Bianet, Hazırlayan: Buse Özsumer
5. Shafir Gershon. 2017. A Half Century of Occupation: Israel Palestine and the World's Most Intractable Conflict. Oakland California: University of California Press.
6. GZT, Mecra, İsmail Çağılıcı
7. Anadolu Ajansı Resmi Verileri
8. TRT Haber, Hesabı Sorulmayan Katliam: Sabra ve Şatilla

Hamas Lideri Halid Meşal beyefendilerin, Türkiye'de Büyük Filistin Buluşması ve Aksa Tufanı Yıldönümü Anma Mitingi için yaptıkları selamlama ve teşekkür konuşmasının metne dökülmüş halidir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun.

Peygamberlerin sonuncusu efendimiz Hz. Muhammed'e ailesine ve ashabına salat ve selam olsun.

Allah en büyüktür, Allah'a pek çok hamd-u senalar olsun. Sabah ve akşam Allah'ı her türlü eksiklikten tenzih ederim.

Sevgili Türkiye'mizdeki kıymetli kardeşlerim;

Kadınıyla, erkeğiyle, yaşlısıyla, genciyle; tüm kurumları ve partileriyle bugün burada Gazze'deki, Batı Şeria'daki, Kudüs ve Mescid-i Aksa'daki kardeşlerimize destek olmak, Aksa Tufanı Operasyonu'nun yıl dönümünü anmak ve Gazze'deki kardeşlerinizin zaferini kutlamak için meydanları dolduran sizlere en kalbi teşekkürlerimi sunuyorum. Allah sizlerden razı olsun. Aksa Tufanı'nın üzerinden koca bir yıl geçti. Bu süre zarfında, sizlerin savaş meydanındaki kardeşlerinize destek olmak için gösterdiğiniz yoğun çabaya ve gayrete hepimiz şahidiz. İzzet, şeref ve kahramanlık destanlarıyla dolu Kutlu Tufan'ın başlangıcından bu yana tam bir yıl geçti. Bu bir yıl içerisinde öne çıkan üç önemli hususu sizlerle paylaşmak istiyorum:

İlk olarak:

Gazze'de sergilenen destansı direniş, tüm zorluklara ve saldırılara rağmen dimdik ayakta duran fedakar halkımızın başarısıdır. Kahramanlık destanları yazan, Kassam Tugaylarındaki, Kudüs Seriyeleri ve diğer direniş gruplarındaki mücahid kardeşlerimiz, düşman ordusuyla aralarında ki büyük imkan farklarına rağmen işgalcileri nasıl dize getirdiklerini ve hezimete uğrattıklarını bütün dünyaya bir kez daha gösterdiler. Benzersiz bir direniş ve sabır sergileyerek direnişine sahip çıkan halkımız kahraman mücahidlerimizle birlikte düşman askerlerini çılgına çevirdi. İşgalci düşman, dağılmış ve tarumar olmuş bir halde de başladığı noktaya geri dönmek zorunda kaldı. Katliamlara, açlığa ve yerinden edilmeye rağmen sabreden, dağlar gibi dimdik ayakta duran fedakar halkımızın, üzerimizdeki hakkı çok büyüktür.

İkinci olarak:

Kıymetli Kardeşlerim, siyonizm'in işlediği korkunç suçlara hep birlikte şahit oluyoruz. Bu siyonist düşman her yerde insanları katlediyor ve her coğrafyada kaos-kargaşa oluşturuyor. Sadece siyonistlere, kendisi gibi düşünen siyonistlere yaşam hakkı tanıyan bu düşman, Müslümanlara, Hristiyanlara, ümmete ve hatta insanlığa karşı

düşmanlık besliyor. Bu siyonist düşman, vuruyor, öldürüyor ve soykırım gerçekleştiriyor. Çocukları ve kadınları katlediyor; hastaneleri, camileri, okulları, kiliseleri hedef alıyor. Sivillerin sığındığı barınakları, bakım evlerini ve sivil yerleşkele-ri vuruyor. Bu siyonist düşman, bizleri toprak altında görmek ve bölgeye hükmetmek istiyor. Görüyoruz ki bu düşman, katliamlarını sadece Filistin topraklarıyla sınırlı tutmuyor; farklı coğrafyalarda da aynı suçları işliyor. Bazıları israil'in Gazze'de gerçekleştirdiği bu soykırımın sebebi olarak 7 Ekim'deki Aksa Tufanı'nı gösterse de katliamlar bu işgalin ortaya çıktığı 1948 yılından beri devam etmektedir. Yakın zamanda tanık olduğumuz en önemli şey bu düşmanın tüm bölgeyi hegemonyası altına alarak kontrol etme arzusudur. Peki bizler, sevgili Türkiye halkı, israil'in bizi kontrol altına almasına rıza mı göstereceğiz? israil'in hedefi sadece Filistin ile sınırlı değil; israil sizin topraklarınızı da işgal ederek kontrol altına almak ve size boyun eğdirmek istiyor. Son zamanlarda ABD'nin bölge stratejisinde israil'le nasıl bir iş birliği içinde olduğunu, en ince detaylarına kadar ortaya koyan gelişmeler, şüpheye yer bırakmayacak şekilde gözler önüne serilmiştir. israil, kendisini besleyen eli bile ısıracak kadar kontrolden çıkmış durumda. Bu durum, siyonist işgalcilerin insanlık için ne kadar tehlikeli olduğunu bize bir kez daha kanıtlamaktadır.

Üçüncü olarak:

Geçtiğimiz bir yıl boyunca bu ümmetimizin asaleti her alanda kendisini gösterdi. Bu durumu, Aziz Türkiye'mizde, doğudan batıya ümmetin her coğrafyasında gördük. Filistin davası, İslam ümmetini her parçasıyla, her rengiyle bir araya getiren ortak bir dava haline geldi. Bu dava, bize aramızdaki ihtilafları aşmak için bir fırsat sunuyor. Özellikle Filistin davası etrafında birleşmek, ümmetin daha önemli ve büyük meselelerinde bir araya gelmesi için bir fırsat teşkil ediyor.

Bugün burada, bu üç önemli meseleyi dile ge-

tirmemiz üzerimize düşen sorumlulukları idrak etme ve bu sorumlulukları yerine getirmek için harekete geçme yükümlülüğümüzden kaynaklanıyor. Bir araya gelerek, asaletimizi gösterdik. Kararlılığımızı, gücümüzü, imkanlarımızı ve Gazze halkıyla dayanışma ruhumuzu ortaya koyduk. Bugün sorumluluğumuzu yerine getirmiş olsak da bu yalnızca bir başlangıç. Önümüzde uzun bir savaş ve yerine getirilmesi gereken birçok sorumluluk var.

Kıymetli Kardeşlerim, Değerli Bacılarım,

Kendinizi hazırlayın! Önümüzdeki günlerin daha zorlu, savaşın daha çetin geçeceğini biliyoruz. Bu nedenle, bugünü hatırlayın, Gazze'deki kardeşlerinize karşı sorumluluğunuzu hatırlayın, onları unutmayın. Onlar bizim kardeşlerimiz, ailemiz ve sevdiklerimizdir. Üzerimize düşen görev, onları yalnız bırakmamak, onlara destek olmak ve onların mücadelesine ortak olmaktır. Kudüs ve Mescid-i Aksa'ya karşı sorumluluğumuzu hatırlayın. Aksa, bizim ilk kiblemizdir; Peygamber efendimiz Hz. Muhammed'in (s.a.v) Mirac'a yükseldiği yerdir. siyonist düşman ise bu mescidi yıkmak ve sözde heykelini inşa etmek istiyor. Batı Şeria halkını Ürdün'e sürerek dinimizin ve ümmetin güvenliğini sarsmak istiyor. Bu düşmanın hepimiz için bir tehdit olduğunu hatırlayın. Allah-u Teala'nın Münafikun Suresinde buyuduğu üzere: "Onlar düşmandırlar, onlardan sakının. Allah onları kahretsin, nasıl da haktan yüz çeviriyorlar" ayetini hatırlayın. Kardeşlerim, Gazze için, Mescid-i Aksa'mız ve Kudüs'ümüz için, Aksa Tufanı için harekete geçip mücahid kardeşlerinize destek veriyor ve onlarla birlikte oluyorsunuz. Gazze'deki, Batı Şeria'daki, Kudüs'teki kardeşlerinize verdiğiniz bu desteğinizle aynı zamanda kendi milli güvenliğinizi, bağımsızlığınızı ve onurunuzu da savunuyorsunuz. Siz, siyonist işgalcilere "hayır" dediğinizde işgalcilerin, Gazze, Kudüs ve Batı Şeria'daki saldırılarına ve bölgedeki hakimiyetine karşı çıktığınızda aslında kendi bağımsızlığınız için, izzetiniz ve şerefiniz

için işgalcilere biz özgür ve onurlu bir ümmetiz, sizin hakimiyetinizi tanımıyoruz diyorsunuz. İşte bu, işgalcilere iletilmesi gereken asıl mesajdır. İşgalcilere bu mesajı nasıl ileteceğiz?

Kıymetli Kardeşlerim, Değerli Bacılarım,

Savaşın bütün cephelerine katılarak ancak bu mesajı iletebiliriz. Mesajımızı işgalcilere ve Amerika'ya duyurmak için neler yapmalıyız:

1: Meydanlara dönmeliyiz. Meydanları dolduralım. Meydanlarda ve sokaklarda milyonlarca insanın toplanması, siyonistlere, Amerika'ya ve tüm dünyaya Gazze'yi yalnız bırakmayacağımızın bir göstergesi olacaktır. Kardeşlerim, milyonlarca insan olarak meydanlara geri dönün; siyasi baskıyı artırın, Arap ve İslam ülkelerinin liderlerine, hükümetlerine, Gazze'ye destek vermemiz gerektiğini, bu savaşa hayır dememiz gerektiğini, saldırıların ve katliamların durması gerektiğini hatırlatın.

2: Kardeşlerinize maddi yardımlarda bulunun. İnsani yardımlar gönderin, Gazze halkının yaşadığı bu açlık zincirini kırın ve her türlü destekle onların yanında olun. Onların acılarını hafifletecek her şeyi onlara gönderin.

3: Medyada ve sosyal medyada da sürdürülen savaşta aktif bir şekilde yanımızda yer alın. israil'in yalanlarına, manipülasyonlarına ve saçmalıklarına karşı durun, doğruları anlatmak, gerçekleri haykırmak için mücadele edin.

4: Eğitim yılının başlaması ile birlikte üniversitelere geri dönen öğrenci kardeşlerim, her şeyden önce Rabbim sizleri muvaffak kılsın. Bu savaşın cephelerini, meydanlarını boş bırakmayın, yaşadığımız bu günleri Rabbimizin bizi denediği, bizlerinse Rabbimize yaptıklarımızı sunduğumuz günlerdir. Yaşadığımız bu tarihi anlarda ne Gazze'den ne Kudüs'ten ne de Mescid-i Aksa'dan asla vazgeçmeyeceğimizi haykırın. İrademizden, özgürlüğümüzden ve egemenliğimizden vazgeçmeyeceğiz. siyonizmin bizleri, bölgemizi ve dünyayı yönetmesine izin vermeyeceğiz.

5: Rabbimiz hafif ve ağır olarak cihada çıkınız diye emretmiştir. Bu üzerimize düşen bir vazifedir. Herkes gücü nispetince, kimi malı ile kimi sözü ile kimi de eliyle, silahıyla cihat etmelidir. Muzaffer oluncaya kadar, bu barbarlığı durduruncaya ve büyük zafere ulaşuncaya kadar mücadele edin. Tarihe bu ümmetin asaletini ispat edip bu büyük dava uğruna bir araya geldiği, Filistin'den, Kudüs ve Mescid-i Aksa'dan vazgeçmediği yazılıncaya ve özgür ruhlu bir ümmet olarak varlığını hak ettiğini ispatlayıncaya kadar mücadeleye devam edin.

Aziz Türkiye Halkı;

Rabbim sizleri muhafaza eylesin ve sizlerden razı olsun. Rabbim bu fedakarlıklarınızı kabul buyursun. Filistin halkı bu asil duruşunuzu asla unutmayacaktır. Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

ŞAKAYIK TARLASI

BATUHAN AYBERS

Ruhumu bir tarlada yakıyorum
 Şakayık dolu bir tarlada
 Şafak vakti al turnalarla
 Tarlayı yakıyorum
 Ayrıca ruhum da tarlada
 Bir cehennemi anlatıyor adeta çocuk kefenleri
 Baharı müjdeliyor
 Muştuluyor sabahı
 Ancak durmuyor hayvan leşleri havrada
 Başlarını dayandıkları taşlarla
 Her seferinde bir günü
 Bir baharı ve bir güneşi alt ediyorlar
 Anımsanan baharı ve
 Bir günü, bir anı
 Gelmekte olan zamanı
 Savaşı
 .
 .
 Savaşı çağırıyorlar çığlıklarla
 Bir panayır yeri gibi
 Şenlik gibi ölüme duranları anımsatıyor
 Ölüme meydan okuyanları
 Adamın biri atılıyor öne
 Bağirtisi yeri ve göğü alıyor
 Toprağı ve suyu karıştırıyor bağirtisi
 -Kardeşlerim, diyor
 Bu insanlığın son çağırısı
 Fitne
 Fesat
 Vücut ve cihat
 Öldürün demiyorum
 Yalnızca ölmeyin
 Ve direnin
 Çünkü
 Çocukların katili sırtı dönük veriyor savaşı

19 Ekim 2023

Son yüzyılda insanlık tarihi iki dünya savaşı yaşadı. Irak'ta ABD tarafından yapılan işgal girişimi neticesinde öldürülen binlerce müslüman ve gözlerimizin önünde Suriye'de gerçekleştirilen insanlık dramı nedeniyle ABD ve Rusya'nın güç savaşına döndürdüğü Suriye'de; mağdur edilen, öldürülen, ülkelerinden göç etmek zorunda bırakılan binlerce müslüman. Bu örnekler o kadar çok ki saymak gönlümüzdeki ızdırabı artırıyor. Bütün bu insanlık dramlarının hiç kuşkusuz en vahimi, yürekleri dağlayan Filistin topraklarında terör devleti İsrail tarafından insanlığa karşı işlenen suçlar ve soykırımdır. Ve dahası bu suçlar ve soykırımla birlikte katledilen insanlığa ait bütün değerler... Bu katliama sessiz kalarak destek olan, vatandaşı müslüman fakat kalbi müslüman halkıyla ortak atmayan yöneticilerden oluşan İslam ülkeleriyle, bizzat destek olan batılı ülkeler bu insanlık suçunun ortağıdır. Sadece insanların katledilmelerinin değil, katledilen, yok edilen insani değerlerden de sorumludurlar.

Soykırımı engellemek için oluşturulan uluslararası kuruluşlar, bu kuruluşların hukukunu oluşturan uluslararası hukuk yaşanan zulme engel olamamıştır. Bu da göstermiştir ki gücünü adaletten almayan hukuk çaresiz kalmakta, hukuku tanımayan güç de zulüm üretmektedir.

İşte böyle bir ortamda Filistinli mücahitler tarafından insanlık tarihinin yüz akı olacak muh-

teşem bir direniş ve mücadele örneği verilmektedir. Canlarını, mallarını, evlatlarını, annelerini, babalarını, insanlık şerefini, değerlerini korumak için bu mücadeleyi vermektedirler. Asr-ı Saadet döneminde örneklerine şahit olduğumuz sarsılmaz iman, zalime teslim olmayan ahlakla terör devleti İsrail'in zulmüne meydan okuyorlar. Yok edilmeye çalışılan insanlık değerlerine sahip çıkıyorlar. Zalime karşı müthiş bir meydan okuyuşla direniyorlar. Sahi iman sahibi olmak, ne kadar batıl varsa hepsine meydan okumak değil miydi? Bu öyle bir meydan okuyuş ki bugüne kadar takılan bütün maskelerin yırtılıp atılmasını sağladı. İkiyüzlü olan, sahte insan hakları savunucularının gerçek yüzlerini ortaya çıkardı. Onlar, canları ve malları karşılığında cenneti satın alan kahramanlardır. Onlar, Hz. Peygamber'in davetine icabet ettiği için canlarıyla bedel ödeyen Hz. Sümeyye ve Hz. Yasir'in, kızgın kumlar üzerinde ağır işkenceye uğrayan Hz. Bilal'in, Uhud'da şehit edilen Hz. Hamza'nın, Hz. Musab bin Umeyr'in kardeşleridirler. Terör devleti İsrail'in zulümde ve işkencede kardeşleri olan Mekkeli müşrikler kaybettiler. Hiç şüphesiz terör devleti İsrail de kaybedecek.

Dünyanın sadece akılla anlamaya çalıştığı fakat anlayamadığı bu direnişin gücü, Alemlerin Rab'bi, sonsuz kudret ve güç sahibi Allah (c.c) 'a olan imandır. Hakiki Dost'a güvendir. İnanmış

Müslüman bir topluluğun istiklal ve istikbal mücadelesidir. Bu direniş merhum Fethi Gemuhluoğlu'nun dostluk üzerine yaptığı konuşmada ifade ettiği tarihe dost, coğrafya dost, kendine dost olan Müslüman bir topluluğun direnişidir. Temsil ettiği değerlerin farkında olan o değerlere dost olan insanların mücadelesidir. Dostluk bedel ödemeyi göze almaktır. Ve onlar dost oldukları topraklar için, inandıkları değerler için bedel ödemeyi göze alan hakiki dostlardır. Tıpkı dostunu korumak için mağaranın deliğini ayak parmağıyla kapatan Hz Ebubekir gibi, öldürüleceğini bile bile dostunun yerine yatağa yatan Hz. Ali gibi. Onlar da dost oldukları Kudüs'ü, mübarek toprakları canlarını, çocuklarını, mallarını feda ederek koruyorlar. Filistinli Müslümanlar son yüzyıla yakın bir zamandır verdikleri mücadeyle insanlığın izzetini koruyorlar.

İnsanlık tarihinin en acı olaylarından biri olan soykırıma karşı Filistin'deki Müslümanların duruşu, mücadelesi, sabrı milyonlarca insanın dikkatini çekiyor. Çocuklarını kaybetmiş bir annenin metaneti karşısında insanlar hayranlık duyuyorlar. Ve bu sabrın, metanetli duruşun nereden kaynaklandığını merak eden binlerce insan İslamla tanışıyor, Kuran-ı Kerim'i araştırıyor ve nihayetinde Müslüman oluyorlar. Fani olan dünya hayatında şehadetle şereflenen mücahitler binlerce insanın İslamla tanışmasına vesile olarak da büyük bir iyiliğe kavuşuyorlar. Kim bilir Allah (c.c) böyle büyük bir acının içerisine dünyanın geleceğini değiştirecek, Müslümanları daha da güçlü kılacak, iyiliğin, adaletin hakim olacağı bir zamanı saklamıştır belki de. Bunun şerefini ve mükafatını da Filistin'deki kadın, erkek, çocuk, ihtiyar demeden şehit olan, mücadele eden mücahitlere nasip etmiştir. Allah onlara

rahmet etsin. Geride kalan bizlere de bir avuç müslümana sahip çıkamamanın hüznü ve mahcubiyeti kaldı. Allah affetsin.

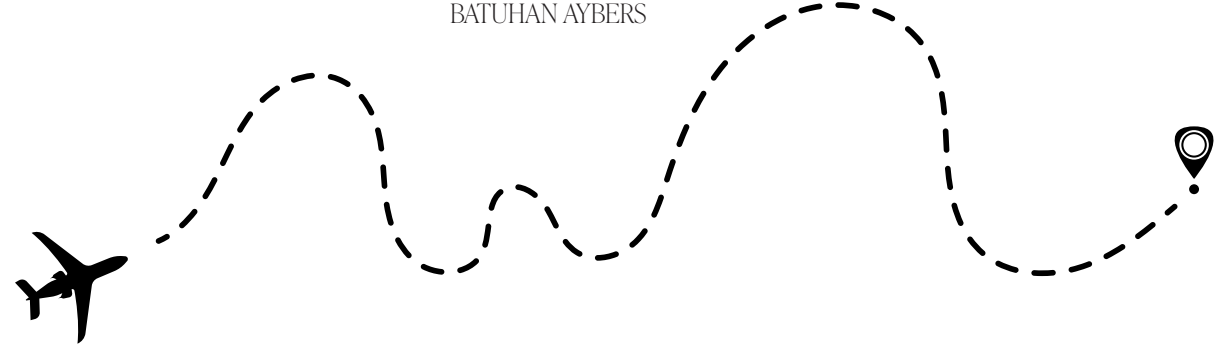
*

Bu yazıyı kaleme aldığımız Kasım ayında Uluslararası Ceza Mahkemesi insanlığın yüzkarası, katil Netanyahu ve eski Savunma Bakanı cani Galant hakkında tutuklama kararı verdi. Binlerce insanın şehit olduğu, binlerce çocuğun yetim, binlerce insanın sakat kaldığı katliamın sorumluları hakkında nihayet tutuklama kararı verilebildi. Hala devam eden katliamın sorumluları hakkında her türlü baskı ve tehdide rağmen bu kararın çıkmasına vesile olan, mücadele eden hukukçuları, insan hakları savunucularını tebrik ediyorum. Bu karar mahkeme tarihinde batı sistemi içerisinde yer alan bir devlet başkanı hakkında verilmiş ilk karardır. Bu yönüyle de önemlidir.

FİLİSTİN SEYAHAT ÖNERİLERİ

BATUHAN AYBERS

Hepinize merhabalar. Bu yazımızın konusu, başlıktan da anlaşılacağı üzere ülkelerin mimari, doğal güzellikleri ve tarihi miraslarının turizm, ekonomi ve eğitime katkıları olacaktır. Böyle bir konuyu seçmemin nedeni ise bu konuda değerli okurlara ve Türk gençliğine bir bilinç kazandırma amacıyladır.

Günümüz dünyasında yaşanan birçok sorun ekonomik kaynaklı olup gelişmeler ve gerilemeler de bu ölçüde o ülkede yaşayan bireylerin sosyal yaşantısından zekasına kadar birçok parametreyi etkilemektedir. Tüm bunların etkisi hemen gözükme de zamanla toplum içindeki yaygın kültürün değişimiyle tabiri caiz ise jene-

rasyon değişimiyle adeta hayatta kalmanın böylesini öğrenen nesiller ile bir önceki nesillerin uyuşamamasından anlayabiliriz. Zaman içinde 'hayatta kalmanın böylesini' öğrenen nesillerin doğal olarak eyledikleri ve fiiliyatları da farklılaşarak eylemlerini ister istemez etkiler bir hale gelmiştir. Çok değil bir nesil içindeki mimari farklılık bile ekonomik kaynaklı olup, eğlence, sanat ve kültür üretimi bu yönde verilmiştir. Yer altı bohemiği, karanlık odalar ve neon yazılar resmen bu mimari ve turizm tavrını ele geçirmiş durumdadır.

Böyle bir girişin ardından bu yazımızda inceleyeceğimiz ülkeye kalemimizi çevirebiliriz;

"Filistin'e Hoş Geldiniz: Yıkık Binalar, Şehitler ve Neon Işıklarıyla İlgili Her Şey!"

Filistin, Orta Doğu'nun kalbinde yer alan, tarih boyunca medeniyetlere ev sahipliği yapmış ve bereketli topraklarıyla ünlü bir bölgedir. Ne yazık ki bugün bu kadim topraklarda çok farklı bir gerçeklik hüküm sürmektedir. Bir zamanlar el değmemiş güzellikteki mimari yapılar, şimdi yerini moloz yığınlarına ve yıkık binalara bırakmıştır. Tüm bu tahribat, Filistin'in her köşesinde, her binasında ve her sokağında hissedilmektedir.

Filistin'in coğrafi güzellikleri ise yıkımın gölgesinde kaybolmuş gibidir. Bir zamanlar bu bölgedeki camiler, sahiller, çarşılar ve meydanlar, farklı kültürlerin buluşma noktalarıydı. Bugün ise çoğu, tahrip olmuş ve turistlere açılabilecek bir rota olmaktan çok, tanınmaz hale gelmiş.

Tarihi ve doğal zenginlikleri birer hazineden farksız olan Filistin, ne yazık ki savaşın ve işgalin yıkıcı etkilerinden nasibini almıştır. Öyle ki,

Akka'daki tarihi taş evleri, Gazze'deki deniz kıyısındaki muazzam plajlar ve Batı Şeria'daki muazzam el yapımı taş duvarlar, şimdi sadece birer hatıra gibi geride kalmıştır.

Yıkık binaların arasındaki yıkık duvarlar, bir zamanlar var olan yaşamı hatırlatan tek şey olarak kalmış. Her köşe başında kırık camlar, yok olmuş pencereler ve kesilmiş ağaçlar birer tanık gibidir; yıllardır yaşanan acıların izleri...

Bugün Filistin, sadece fiziksel olarak değil, kültürel olarak da bir dönüşüm yaşıyor. Bir nesil, başka bir nesil ile uyumsuz bir şekilde yaşamayı öğreniyor. Yeni bir kültür ortaya çıkıyor, belki de

Gezginlere Duyurulur:

Eğer bir gezi planlıyorsanız ve farklı bir deneyim arıyorsanız, Filistin'deki bu yıkımın tanığı olabilirsiniz. Ziyaret etmeyi planladığınız her bir köşe, geçmişin görkemini anlatırken, aynı zamanda içinde taşıdığı acı ve direnişle de sizi içine çeker. Fakat bilin ki, burada sadece tarih ve kültür yoktur. Aynı zamanda bir halkın yaşama tutunma çabası da sizi bekliyor.

Filistin, turizm açısından sadece geleneksel anlamda bir cazibe merkezi olmanın çok ötesindedir. Bu topraklar, geçmişin ve bugünün harmanlandığı bir alan, bir zamanlar neşeye dolu olan sokaklar şimdi hüznle yankılanıyor. Bu toprakların her taşı, bir başka anlam taşıyor. Yıkık binaların arasında hayatta kalmaya çalışan bir halk var. Onların hikayeleri, her ziyaretçinin kalbinde iz bırakacaktır.

Filistin'e yapacağınız bu tura, sıradan tatillerin ötesine geçerek hem tarihin hem de acıların en derin izlerini keşfedeceğiniz bir yolculuk olacak! Bu, sadece bir gezinti değil, tarihi yıkımın ve in-

hayatta kalmanın başka bir şekli... Ancak bu kültür, ne yazık ki barışın ve huzurun simgesi değil, yıkımın, acının ve mücadelenin bir yansıması.

Filistin'in eskiden hayranlık uyandıran doğal güzellikleri, şimdi geriye sadece kararmış denizler, terkedilmiş plajlar ve silinmiş harabeler bırakıyor. Ancak tüm bu yıkımların ortasında, Filistin halkı hâlâ hayatta kalmaya, direnmeye ve bir umut ışığı aramaya devam ediyor. Onların mücadelesi, mimariden öte bir anlam taşır; bu, kültürlerini, kimliklerini ve özgürlüklerini yeniden inşa etme savaşıdır.

sanlık dramının tam ortasında bir deneyim.

İlk durağımız, Ramallah'ın göğüs gererek duran yıkık minareleriyle ünlü Al-Nour Camii olacak. Burada, caminin minaresine düşen her bomba, bir ressamın paletinden fırlayan renkler gibi, koca bir yapıyı yok etmek için mükemmel bir estetik dizi oluşturuyor. Savaşın ne kadar “sanatsal” olduğunu görmek, belki de bir gezginin en unutulmaz anı olacaktır! O eski taşların arasındaki molozları adım adım takip ederken, tarihin ve trajedinin tam ortasında kaybolacaksınız.

Gazze'nin sahil boyunca ilerlerken ise, bir zamanlar denize karşı dimdik duran tarihi yapıları görebilirsiniz. 2014'teki saldırılardan sonra sahil boyunca bıraktıkları “mimari kırıntılar”, aslında bir tür modern sanat galerisi gibi! Her bir moloz, bir tarihi anlatıyor. Ve sahilde yürürken, sanki bir açık hava sinemasında, her adımda bir film sahnesi gibi, gözlerinizin önünde patlayan bombalarla yeni bir hikaye başlıyor.

Filistin, gezginlerin gözünden yıkımın ve zulmün izlerini keşfetmeleri için bir alan sunuyor. Bu yolculuk, sadece bir tatil değil, insanlık tarihine tanıklık etmenin, yıkılan bir halkın sesini duyabilmenin ve bir halkın direnişini anlamının en derin hali. Turu kaçırmayın, çünkü bu gezide tarih sadece bir yer değil, yaşanan bir acı. Yıkımların ortasında kaybolan insanlık, gezginlerin gözleriyle yeniden şekilleniyor. Hazır mısınız?

Unutmayın, bu gezide her adım bir başka hikaye anlatıyor; sadece taşlardan değil, toprak altındaki bedenlerden de... Evet, burada binalar yıkılmadı sadece; yıkılan her köşe, çürüyen çocuk bedenlerinin ve şehitlerin sessiz çığlıklarıyla yankılanıyor. Ve gezinizin her anında, Filistin toprakları size, sadece yapıları değil, o toprakların acı dolu ruhunu da gösterecek.

Sahile doğru ilerlerken, bir zamanlar denizin huzuruyla dinlenen çocuklar, şimdi bu bölgelerde öylesine fazla ki, toprak altında kalan bedenleri, bazen sadece bir parça kıyafet ya da kırık bir oyuncak olarak kalıyor. Binalar yıkılırken, aslında her patlama, bu masum bedeni bir adım daha toprak altına gömüyor. Yıkıntılar, sadece duvarlardan değil, bedenden de oluşuyor. Zamanında oynadıkları sokaklarda, şimdi onların hayallerine veda ediyorsunuz. Her patlama sonrası, o bölgedeki toprağın altına gömülen çocukların yüzleri, belki de şimdi bir zamanlar “geceyi gündüzü ayırdıklarını” hatırlayarak sonsuz bir uykuya dalmış durumda.

7 Ekim Aksa Tufanı'ndan bu yana, 55 bin Filistinli'nin şehit edilmesiyle, bu topraklar ne yazık ki mezarına dönen bir başka kültürün simgesi haline gelmiş durumda. İslam'ın o kutsal şehirlerinin sokaklarında gezinirken, her adımda Filis-

tin halkının sadece kültürünü değil, ölümü de bir estetik gibi karşılıyor olacaksınız.

Yıkık camilerde, eskiden sabah namazını kılan insanları, şimdiyse onları toprağa bağlayan bedenleri görüyoruz. Yıkık minarelerin arasında sessizce yürürken, aslında bir tarih yok oluyor. Her adım, bir zamanlar hayat olan ama şimdi sadece çürüyen bedenlerin kokusunu taşıyor. Ne yazık ki, gezginler için bu manzara artık sadece “görülmesi gereken” bir yıkım değil, çok daha fazla bir insanlık dramı.

Gezginler, Her adımda, bir zamanlar burada yaşayan, düşlerini inşa eden, barış içinde var olmayı arzulayan insanların anılarıyla karşılaşacaksınız. Fakat, bu anılar yıkık evlerin duvarlarında, yarım kalmış cümlelerde, terk edilmiş çocuk oyuncaklarında ve hayal kırıklığına uğramış gözlerde gizli. Bu, adeta bir “insan bahçesi” gibi – fakat hiçbir çiçek ya da ağaç yeşermiyor burada.

Düşünün, yıkılan binalar, her bir yıkıntı, aslında bir “tarih” taşıyor – ancak bu tarih, savaşın ve ölümlerin estetik bir formda şekillendiği, acının bir şekilde yüceltmeye çalışıldığı bir sanata dönüşmüş durumda.

Toprağa karışan bedenlerin üstü, bir süre sonra yeniden yeşerecek mi diye sorabilirsiniz. Fakat geride kalan sadece acı ve kayıp kalıyor. Yıkımın, binlerce yıllık bir kültürün, insanın ve yaşamın tarihten silinmesiyle ne kadar “güzel” hale geldiğini görmek, bir gezgin için belki de en “estetik” deneyim olacaktır. Burada her şey yıkılmışken, gezginlerin gözlerinde, belki de bir parça umudun filizlendiğini göreceksiniz.

GEZİ ROTASI

1. Ramallah'taki Eski Camiler ve Yıkık Minareler: "Yıkımın Simgeleri"

Bir zamanlar Ramallah'ta, yerel halkın gurur kaynağı olan ve bölgenin en eski camilerinden biri olan Al-Nour Camii, zarif taş işçiliği ve minaresiyle tanınan bir yapıdır. Ancak 2019'da İsrail'in bombalı saldırıları sonrası, Al-Nour Camii'nin minaresi tam anlamıyla "yıkıldı ve doğdu." Bu, Picasso'nun soyut eserlerinden daha ilginç bir şeydi: duvarlar yok olmuş, minare ise tam anlamıyla "dekoratif bir parça" haline gelmişti. Bu

bir gezgin için ilginç bir gösterim: tam anlamıyla eski cami ve bombaların kusursuz uyumu!

Tabii, bu tür yıkımlar o kadar sanatsal bir işçilik gerektiriyor ki, Sanki bu bir Rönesans sergisi değil, bir yıkım galerisinin parçası! Ya da belki de bir performans sanatı: "Nasıl bir yapıyı yerle bir edebiliriz?" sorusunun cevabı!

2. Gazze: Sahil Boyunca Bombalarla "Süslenmiş" Eski Yapılar

Bugün Gazze sahili, 2014'teki İsrail hava saldırılarından sonra başka bir manzaraya büründü. Sahilin üzerine yerleştirilen bombalarla adeta "mimari hayaletler" yaratılmış durumda. Hangi bombaların, hangi binaların üzerine düşeceği, tam anlamıyla bir estetik seçim! Bir saldırı sonra-

rsı, bir cami ve etrafındaki binalar yok olurken, balıkçı teknesiyle denize açılmayı hayal eden turistlerin yıkıntılarda gezerken, birer "savaş galerisi" izlediği söylenebilir. Hangi bombaların o güzel taşlara daha iyi denk geldiği, aslında bir tür savaş estetiği olarak kalmış!

3. T-19 Bombası: Sanatçının Seçimi

Her sanatçının bir tarzı vardır, değil mi? İsrail ordusu, "T-19" bombasıyla adeta bir estetik tasarım oluşturdu. Bu bombalar, tıpkı bir ressamın tuvali gibi, bir binanın yapısını tamamen boza-

rak, izleyenlere 'yıkımın sanatı' başlıklı bir eser sunuyor. Savaşın bu estetik yönü, çoğu gezginin anlayabileceği türden bir "modern sanat sergisi" gibi!

4. Kesilen Ağaçlar: Doğanın Yıkımına Estetik Bir Dokunuş

Hadi itiraf edelim: her şeyin estetik olmasına özen gösteriyorsak, doğa da bu sürecin bir parçasıdır! İsrail'in saldırıları sırasında, Filistin'in tarihi bahçeleri ve yeşil alanları da bombalardan nasibini aldı.

İsrail'in yaptığı saldırılar, sadece yıkımla değil,

aynı zamanda bir halkın mirasını ve kültürünü yok etme amacı taşıyor. Filistin, sadece bir gezi rotası değil, aynı zamanda bir halkın direnişinin ve kaybının izlerini taşıyan bir müze. Gezginler, bir zamanlar orada var olan güzellikleri görmeye gelirken, şimdi bombaların ve yıkımların arasındaki hayaletleri görebilecekler.

KÜLTÜR ANLATISI

Zulüm ve Yıkım Arasında: Filistin'in Yeni Kültür Değişimi

Filistin, yıkılmaya devam ederken, bir kültür değişimi de yaşıyor. Yeni nesiller, "hayatta kalma" kavramını başka bir şekilde öğreniyor. Eski nesillerin değerleri, hayata bakış açıları ve kültürleriyle bir uyumsuzluk yaşıyor. Bugün, Filistin'de kültür, acının ve mücadelenin bir yan-

sıması olarak şekilleniyor. Ağaçlar kesilmiş, evler bombalanmış, fakat bir halk, her şeye rağmen var olma mücadelesini sürdürüyor. Bu gezinin amacı, sadece yıkımı görmek değil, aynı zamanda Filistin halkının yaşadığı acıların ve direnişin tanığı olmaktır.

Filistin: Yıkılan Miras, Savaşın Estetiği

Filistin, bir zamanlar sadece taşları ve topraklarıyla değil, aynı zamanda üzerinde yükselen tarihi yapılarla da büyüleyici bir yerdi. Şimdi ise, bu topraklarda tarihin izlerini silmek, yıkım ve bombalarla süslenmiş bir "sanat galerisinin" parçası haline gelmiş durumda. Bu da yetmiyormuş

gibi, İsrail'in "estetik" anlayışıyla bu topraklar yeniden şekillendiriliyor. Ancak bu, Michelangelo'nun Sistine Şapeli'ni yeniden boyama tarzında bir sanat değil, "vur ve yok et" anlayışıyla yapılan bir sanat!

SÜLEYMAN

FATİH NUSREDOĞLU

elbet
fikre çile
çileye kavga
kavgaya yürek
yüreğe bileği olacak
koşturup gelecek
aşk ve öfkeyle
biri-leri

bağırarak şehrin öbür ucundan
geceyi yırtan bir sesle
rahmet dolu iki yanı ve
iki yumruğu öfkeyle sıkılmış
ve kalbi beyt-ül lahim'de kalmış
düşmanın üzerine
yalnız dişlerini sıkarak
belki anadan üryan
belki at koşan
belki yayan
gülümseyerek koşturup gelen birileri

korkmayın, düşman sayıca fazla
ölmek denen burç, bilmem nerede
saat kaçta

korkmayın, takdiridir bu yiğitliğin
ölmektir yazgınız, bunu iyi belleyin

korkmayın, azığınız kanla karıldı
hamurunuzda var, derinize suçlu yazıldı

savaşın diyemem
yalnız korkmayın
atılın üstüne düşmanın
ve
ölün
:

ve öldüler
bir şehir büyüklüğünce
bir at sürüsünce öldüler
adları bilinmedi
:

ne bir addı onlar ne de bir rakkam
görseydi bu zulmü yakardı kendini Süleyman

25Kasım23

FİLM KISA, DAVA BÜYÜK

HÜSEYİN ŞAHİN

Her şey şu soru ile başladı ‘ben ne yapabilirim?’. Aslında kendini büyük bir davaya, büyük bir mefkureye atfetmiş insanların tüm her şeyin başında sorduğu soru’ ben ne yapabilirim?’.

Bu soru, asla küçümsenmeyecek kadar büyük ve anlamlı. Tüm büyük değişiklerin, ihtilallerin, devrimlerin bugünün dünyasında yenilerin, bu soruyu sorarak hareket ettiği, enerji kaynaklarının bu olduğunu ve çokları bir haline getiren ve onları asla ayrılığa düşmeyecek bir zihniyete sevk ettiren işte bu kısa ama ihtivası büyük bir soru.

Dinimiz İslam, bize el ele vermeyi ve olacak bütün durumlarda yekûn bir şekilde hareket etmemizi buyurmuştur. Bu Dava’da herkese bir yük düşmektedir. Ve herkes elinden ne geliyorsa yapmak mecburiyetindedir. Kim bir kötülük görürse onu eliyle düzeltsin, elyle düzeltemiyorsa dili ile düzeltsin. Buna da imkânı yoksa kalbi ile buğz etsin hadisinde peygamber efendimiz Hz.Muhammed (sav) bizlere imanın asgari ölçüsünü göstermiş ve Müslümanların misyonunu ortaya koymuştur. Büyük insanların yapacağı bu büyük iş esasında mevzunun sadece kötülüğün düzeltilmesi değil , bununla beraber tüm herkesin topyekûn biçimde bir araya gelmesine, bu konu hakkında beraber düşünüp beraber karar verilmesine ve en sonunda tüm insanlığın ihya olmasına vesile olacaktır.

Evet, bizde muhtevası bu kadar değerli olan soruyu kendimize sorarak, Gazze’de uzun yıllardır devam eden soykırıma nasıl ses çıkarabiliriz, insanlık meselesi olan bu duruma karşı biz ne yapabiliriz dedik ve İstanbul Recep Tayyip Erdoğan İmam-Hatip Lisesi olarak Medya İletişim kulübümüzle kısa film yarışmasını başlattık. Bugünün dünyasında milyonlara ulaşmak ve onları

bilgilendirmek sadece 20 saniyelik bir video ile mümkün. Sosyal medya platformlarının etkin ve doğru kullanılması halinde, ilgi odağı farklı olsa bile veya çok çok uzaklarda yaşansa bile bir durumu milyonlara ulaştırmak çok kolay.

Devrin getirdiği bu imkanları değerlendirip, Filistin Davası hakkında bir bilinç oluşturmak adına ‘boykot’ temalı bir kısa film yarışmasına bismillah dedik.

Bugün en asgari olarak Gazze’deki mazlum kardeşlerimize vereceğimiz destek, siyonist güdümlü markaların ürünlerini almamaktır. Bu algıyı tüm destekçilerimize anlatmak bizim vazifemiz. Bu şiarda başlattığımız çalışma, tüm dünyaya insanlığın meselesi olan soykırıma karşı toplu bir tepkinin ortaya çıkmasına vesile olmayı amaçlamaktadır. İnsanların alışkanlıkları değiştirmek elbette kolay değil ama hayat kalitemizden taviz veremem deyip aldığımız her boykot ürün işin sonunda milyonlarca lira destek olarak katil israile ulaşıyor.

Yaklaşık 3 hafta bir hazırlıkla toplam 70 kişiyle yaptığımız bu çalışmada, toplam 13 tane kısa film genç liseli kardeşlerimiz tarafından ortaya konuldu. Medya ve iletişim kulübü üyelerinin destekleriyle kardeşlerimiz kısa film çekiminde teknik ve içerik anlamında çok şey öğrendiler. Bu süreçte Müslüman camiasının medya ve sanat alanında daha çok ilerlemesi gerektiğini ve bu alanda daha çok çalışma yapması gerektiğini de görmüş olduk.

Tüm bu süreçte bizlere desteğini esirgemeyen, her daim bir ağabey olarak yanımızda bulunan Batuhan Aybers’e şükranlarımızı sunuyorum.

Daha nice hayırlı işlerde bulunmak dileğiyle.

Niyet hayr, akıbet hayr...

Cehaletin elinde lanetli bir saz kaldı

Ufka bir bak yığdım; inkılâba az kaldı.

– Nurullah Genç, *Uyan Artık Yığdım*

Gökten bir haber geldi. Bu haberin geldiği gök, yağmurun yağdığı gök değil, yağmuru yağdıran göktü. Bu haberin elçisine güvendik, inandık. Bu haber tüm yaşantımızı, doğumumuzu-ölümümüzü ve arasındaki her şeyi bize öğretiyordu. Öğrendik. Bu habere göre yaşantılarımızı çizdik, gayret ettik. Ben şahidim ki Allah’tan başka ilah yoktur ve yine şahidim ki Muhammed (aleyhisselatuvesselem) O’nun kulu ve Resulüdür.

Son devletimiz Osmanlı devleti yıkıldıktan, başımızdaki Halife yani çatı ortadan kalktıktan sonra tepemize yağın yağmura da çamura da şaşırmadık. Evet bir şaşkınlık yaşadık, ancak bu çırpınmaktan başka bir aksülamel doğurmadı. Müslüman toplumlar içlerindeki kandırıcıların oyunlarıyla kıvrıldı durdu. Allahüekber diyerek cami bombalandı, saltanatı için milleti böldü, istibdâd diyerek babasını dışladı. En sonunda Allah’ın kaderi Müslüman kullarının elsiz kolsuz kalmasıydı. Müslümanlar siyasi olarak güçsüz oldukları için mi imanları zayıfladı yoksa imanları zayıfladığı için mi siyasette de güçsüzler? Bu sorunun bizzat kendisinde sorun vardır. Müslümanın önceliği dinidir, ileri gitmişliği değil. İleriye gitmesi dinindendir. İmanı gereği ve müminler için

KURTULUŞ: GAZZE

BURAK YAZICI

çalışır, siyaset eder. Tüm insanlığa yarar buluşları tüm insanlığı kapsayan dini için ve dini sayesinde yapar. Batı dini bıraktı ve refaha erdi de bir yarınlıdır. Batı Paganizmi bıraktı. Batının bıraktığı din bir sömürü düzeniydi, kilisenin baskısıydı. Ardından kendisi artık baskıya başlayacaktı. İlk gittiği yerde kan emmeye başladı. Dönemin entelektüelleri İslamı, terakkinin önünde engel olarak gördü. Yenilginin buhranını, dinlerine fatura ettiler. Kaybettiğimiz -biz- olduk. Batının ticaretine dahil olduk, onların kutsallarını kutsal bilip paramızı ona göre harcadık. Kör döğüş, düşman kim? Borsa-finance batının kan emen azı dişleri.

Ve bu kan emen dişlerin kökü İsrail. Yahudilerin kan akıttığı ve bizim hala ısrarla sanki onlar bunu ahlaksızlık kabul ediyorlarmış gibi üzerine bastığımız nokta “kan akıtmak.” Yahudi zaten bundan utanıp çekinmiyor. Bomba atmayı, masuma vurmayı kerih görmüyor. Biz sanki yüzüne tükürünce anlayacak zannedip kan akıtan-katil diye sesleniyoruz. Seslenmek işe yaramıyor, savaş başladı. Savaşta mermi sayılmaz.

Bugün bir tufan yaşıyoruz. Bu tufan önce bize. Sinmişliğimize. Gelen vurmuş, giden vurmuş bir çocuk gibi her şeye korka korka bakan ve sonun-

FİLİSTİN’İ KİM KURTARABİLİR

ABDULSAMET KARAARSLAN

da yine tokat yiyen bize bir tufan evvela. Aksa Tufanı. Gazze, açık hava hapishanesi. Toplu bir tecavüz. Ve elbette yeraltı tünelleri. Kassam, kutlu ordu. En güzel sözü onlar söylüyor. En tutarlı hareketi ve yapılması gerekeni onlar yapıyor. Savaş. Yıllardır üstlerine çökmüş bu ölüm battaniyesini tekmeiyorlar.

“Dünyayı yöneten” gücün üstündeki gücü unutmuştuk, hatırlattılar; Müslüman Ahlâkı nedir unutmuştuk, esirlerin ayrılırken sarılmalarıyla anlattılar. Yiğit nedir unutmuştuk, tankın yanına gidip bomba koyup dönerek hatırlattılar. Gazze halkı, Müslüman halk, kardeşlerimiz bize meta-neti ve şehitliği hatırlattılar. Çocuklar şehitçilik oynayarak hatırlattılar bize. Bir alarm, saat doldu. Gün döndü. Buz eridi artık.

Aksa Tufanı inşallah bir dönüştür; fırsattır. Bu düzenbazların düzenini bozmaktır. Reklamlarla, dizi-filmlerle ve fonladıkları insanlarla kurdukları bu “yıkılmaz” düzenin çatırdamalarının sesidir. Kale duvarının çatlaklarından ışık huzmelerini görüyoruz, gedik açıyoruz. Buna şahitlik ediyoruz. Yapılması gereken, her zamanki gibi: taviz vermemek. Ama artık daha çok taviz vermemek. Taviz vermemeyi hatırlamak. İbadetler, görevlerdir. Lüks değildir. Dünya dönüşüyor. Bu dönüşen dünyada korkak, bildiğini söylemeyen, kendi kol-tuğu, parası, itibarı için yapabileceklerinden geri duranların yeri yoktur. Şimdiye kadar Türkiye’de neler yapıldı? Halkın imkânı neye yetiyordu, ne yaptı? Bunun muhasebesini tutmak önce sözde kanaat önderlerinin sonra da tüm milletin sorumluluğundadır.

Zalimler için karar verildi; infaz kaldı
Ufka bir bak ilerle, inkılâba az kaldı.

Yazının en sonunda vereceğim cevabı en başında vereceğim, kıymetli okuyucu. Hem de yazıyı okumadan geçmen tehlikesini göze alarak. Zira bu vereceğim cevap aslında güneşin aydınlığı gibi ortada olan ancak göz kapaklarımıza perde takmak suretiyle görmeyi reddettiğimiz bir gerçek. Filistini sen kurtaracaksın kıymetli okuyucu. Allah nasip edecek İnşallah, sen de azim edecek ve Filistin’i kurtaracaksın!

Sen seçilmiş kişi misin? Evet! Zira sen eşrefül mahlukatsın, sen Allah’ın iman nurunu nasip ettiği, sen ruhundan üflediğisin. Nasıl ki insan kılığındaki şeytanlar bugün Filistin’i yıkıyorsa, sen de yarın Filistin’i şeytanlardan arındırıp tekrar inşa edeceksin. Fakat eksik anlama, sen Doğu Türkistan, Arakan, Suriye başta olmak üzere zulmün olduğu tüm beldeleri kurtaracak olan seçilmiş kişinin ey Mü’min kardeşim. Peki bu nasıl olacak? İşte sana cevabı!

Filistin, evvelden beri Allah’ın yeryüzündeki semavi hadiselerde merkezüssü kıldığı bir bölge. Hz. İbrahim’in, Hz. Yakubun, Hz. Yusuf’un ve Hz. Musa’nın ayak izlerini taşıyan, nice Nebinin yaşadığı, Hz. Süleyman’ın tapınağını inşa ettiği, Hz. İsa’nın göğe yükseldiği, Resulullah’ın miraca çıktığı, ilk kiblemiz olan şehirdir Kudüs. Haçlı seferlerinin nihai hedefi, Devleti Aliye’nin yıkılma-

sının ardından ise 100 yılı aşkın süredir, mel’un kavmin zulüm sahnesidir Filistin.

Filistin hakkındaki tüm nutuklarda Osmanlı’nın çekilmesinden beri kan ve gözyaşının durmadığından dem vurulur. Çok doğru bir saptama. Ancak bu saptamayı derinleştirmek lazım. Tarih boyu İslam beldelerinde hakim unsur olarak bir çok devlet geldi geçti. Ancak her seferinde giden devletin yerine başka bir hakim unsur olan Müslüman bir devlet geldi. Ne yazık ki bu devletler silsilesinin sonuncusu olan Devleti Aliye’den sonra ise 100 yılı aşkındır hakim unsur olan bir Müslüman devleti kurulamadı. Batılıların ve siyonistlerin de oyunları ile Müslüman devletler kendi çıkarlarını düşünen ufak devletçiklere parçalandılar. Nitekim geldiğimiz noktada birbirinin derdiyle dertlenmeyen, doğudaki ve batıdaki şeytanların oyunları ile kendi içinde dahi birlik problemi yaşayan devletçikler yığınının bir hal almış durumda İslam dünyası.

Devleti Aliye’nin zayıflamasından bu yana 200 yıldır Müslüman aydınlar çıkış yolu arıyor. Aranılan çareyi ise 2017 yılında Kudüs’te israile bağlı terörist unsurlara karşı giriştiği bireysel operasyon ile şehit olan Filistinli genç Ömer buldu. Bulduğu çare şu idi “Selahaddin’i bekleme, Selahaddin ol!”. Haçlı kuşatması ile 1099 yılında baş-

GAZZE BİZE NE ÖĞRETTİ?

TAHA KILINÇ

layan ve 90 yıla yakın süren Kudüs işgalini sona erdiren Selahaddin Eyyubi de parçalanmış bir İslam dünyası, Müslümanların göğsüne saplanmış kafir işgali ve bir çoğu yalnızca kendi çıkarını düşünen devletçiklerden ibaret bir manzara ile karşı karşıyaydı.

Şimdi sıra sende kardeşim! Köhnemiş hareketlerin klasik usullerinden ve koltukları kutsal edinmiş olanlardan medet umma! Eğer burarlardan medet umularak muvaffak olunabilseydi 100 yıldır surda açılan gedikten içeri akıncılar girerdi. Fakat gelinen noktada gedikten saflarımıza düşman akını var.

Selahaddin de sen olacaksın, Fatih de, Yavuz da! İmam-ı Azam gibi dünyalığı yüreğinden silcek ancak dünya malını yığınlar yapıp üzerine oturabileceksin. Yüreğine tek kuruş koymadan cebini taşımak bugün senin vazifen! Öyle ki

Wall Street'teki brokerların saltanatını sen yıkmalısın.

Devletleri sen yönetecek, milleti arkandan yürüteceksin! Zalimin kafasında patlayacak silahları sen üreteceksin!

Adeta bir çöl kadar kurak kalmış olan fikir dünyamızı sen yeşerteceksin, aradığın suyu ise yürek pınarlarında bulacaksın!

Haram lokma yemeyeceksin. Haram yalnızca hırsızlıkla elde edilen yahut domuzdan yapılan değildir. Düşmanın olan Siyonistlerin ve onlara hizmet eden hiçbir kimsenin tek lokmasını yemek kalbindeki pınarları kurutur.

Sen yürüyeceksin kardeşim. Filistini sen kurtaracaksın! Niyetini halis, zihnini berrak tuttuktan sonra yürüdükçe ayaklarına bir Kudüs gücü gelecek!

İsrail işgal güçlerinin Gazze'de acımasızca sürdürdüğü saldırılar ve sivil halka uyguladığı soykırım, şimdiden insanlık tarihine kara bir leke olarak geçti. Bilançoya bakıldığında, karşımızda insanî bir dramın olduğu kesin. Ancak meseleleri daha geniş bir perspektiften değerlendirdiğimiz zaman, Gazze'nin hepimize bazı şeyleri öğretti-

ğini ve hatırlattığını söylemek yerinde olur. Bu dersler sayesinde, gelecekteki benzer krizlerde daha güçlü bir duruş sergileyeceğimiz ümidine kapılabiliriz.

“Gazze bize ne öğretti?” sorusunu beş noktada cevaplamak mümkün:

Gazze, bize kalplerin dirilebileceğini ve insanın yaşadığı hayatı derinlemesine muhasebe etmesi gerektiğini öğretti.

Sadece Müslümanlar değil, dünya çapında milyonlarca insan, Gazze'de yaşananlara bakarak hayatına çeki düzen verdi, birçok şeyi yeniden ve tekrar düşündü, kendisiyle alakalı bazı kararlar

aldı. 7 Ekim'den günümüze, yalnızca Fransa'da İslâm'ı seçen insan sayısının 20 bine ulaştığını hatıra getirecek olursak, meselenin önemi daha iyi anlaşılır.

İsrail'in her şeye kadir olmadığını, ciddi zaafarla malul bulunduğunu ve karşımızda her açıdan çürümüş bir işgal devletinin durduğunu öğretti.

Müslümanlar arasında, şimdiye kadarki İsrail ve Mossad anlatılarında, hep “düşmanın gücüne” odaklanan bir üslup tercih ediliyordu. Oysa Aksâ Tufanı'yla, İsrail'in kara operasyonu yapamayacak kadar güçsüzleştiğini, her yeri gördüğü

ve gözetlediği şeklindeki iddiaların da abartılı birer yalan olduğunu gözlemledik. Bu psikolojik bariyeri aşmak, insanlık adına çok büyük bir kazançtır.

Boykotun çok önemli bir silah olduğunu ve ekonominin düşmanın en büyük kozlarından biri olduğunu öğretti.

Dünya çapında yaygın ve meşhur bazı markaların İsrail'e olan desteği, 7 Ekim'le birlikte "söylenti" olmaktan çıkarak somutlaştı. Bu markaları boykot etmek de böylece, bir Müslüman için artık vazifeye dönüştü. Yaşanan bunca olaydan

sonra, söz konusu markaların hayatında hâlâ tutmak bir Müslümana yakışmaz. Zaten düzenlenen çeşitli ekonomik kampanyalar da, satışların düştüğünü ve boykotun işe yaradığını açıkça gösteriyor.

Türkiye'de gittikçe yaygınlaşan ve küçük yaşlara doğru inen bir İslâm düşmanlığının bulunduğunu öğretti.

Osmanlı bakiyesi topraklar için bu tespiti yapmak can yakıcı olsa da, şunu söylemek durumundayız: Türkiye, İslâm dünyası içinde İslâm ve Müslüman düşmanlığının en yoğun yaşandığı ülkelerin başında geliyor. Bilmemekten, ce-

haletten, gafletten veya dinden uzaklıktan söz etmiyorum, aksine örgütlü ve sistemli bir düşmanlıkla karşı karşıyayız. Bununla mücadelenin yöntemlerini bulmak ve uygulamak zorundayız.

Tüm bunların en mantıklı neticesi sadedinde, her alanda ve hiç yılmadan, çok çok çalışmamız gerektiğini öğrendik.

Bütün iddialarımızın ve söylemlerimizin aksine, Türkiye'de her alanda çok ciddi açıklar ve boşluklar bulunuyor. Aile hayatımızdan ticaretimize, akademiden dinî ilimlere, siyasetten STK çalışmalarına, kendimizi ıslah etmek durumun-

dayız. Gazze'de yaşanan süreç bütün eksiklerimizi, zaafılarımızı ve zayıf noktalarımızı ortaya çıkardı. Bundan sonrası için, gereken dersleri çıkarmaz ve bildiğimiz gibi yola devam edersek, bunun hesabını elbette veremeyiz.

MESCİD-İ AKSA

CENGİZ NUMANOĞLU

Ey ! Semâvî dinlerin, dünyadaki beşiği;
Ey ! Mîrâc'a açılan, kapıların eşiği.
Sen ki; Mescid-i Aksa, sen ki; tevhîd simgesi,
Sahâbe-i Kirâm'ın, namazda ilk kiblesi.

Ey ! Çevresi mübârek, yüce Mescid-i Aksa,
Utanırdı insanlık.. Sana ibretle baksa.
Sen ki; şâhidi oldun, nice kanlı savaşın;
Dile gelse.. Vahşeti, haykırırdı her taşın.

Ne yazık ki; bugün de, aynı vahşet sürüyor;
Cinâyetle beslenen, gözleri kan bürüyor.
İşte..Yine sahnede, peygamber kâtilleri,
İnsanlığa kast eden, cinnetin fâilleri.

İşte..Yine çocuklar, Gazze'de kan kusmada,
Bu serî katliâma, bütün dünya susmada.
Yine rekor peşinde, zulüm şampiyonları;
Siyonist eşkiyânın, küresel piyonları.

İşte..Yine sahnede, haçlının fosilleri,
Medeniyet maskeli, kudurmuş nesilleri.
Yine tarih tekerrür; yine küfür tek millet,
Hepsinin genlerine, kazınmıştır bu zillet.

Ey ! Birbuçuk milyarlık, dünya müslümanları !
Hiç mi utandırmıyor, bunca mazlum kanları?
Bu zülmü boğmak için, tükürmeniz yeterdi,
Selahaddin Eyyûbî, çıkıp gelse ne derdi?

Ey ! Petrol kralları, saray hânedanları,
Bir düşünün Kudüs'te, cihâd eden canları.
Kim saçtı üstünüze, bu ölü toprağını?
Yoksa.. Kopardınız mı, Kudüs'le din bağını?

Halife Ömer gibi, bir örnek olmasaydı,
Belki sizi affetmek, biraz daha kolaydı.
O, adâlet severdi, o Hazreti Ömer'di,
Sizi, bu halde görse, saraylara gömerdi.

Ey ! Mahşere inanan, dünya müslümanları,
Bırakın.. O münâfık, tahtına tapanları.
Allah'ın kelâmını, kaç bin kere duydunuz,
Kıyâmet'e kadar mı, sürececek bu uykunuz?

Filistin'de taş atan, çocukların aşkına,
Bu apaçık gafleti, görün Allah aşkına !
Bir buçuk milyar insan, bir kez ayağa kalksa;
Hiç garip kalır mıydı, böyle Mescid-i Aksa?
Hiç yalnız kalır mıydı, böyle Mescid-i Aksa?

(2011)

ELİMİZDEN NE GELİR?

DR. ABDULLAH KÜSKÜ

Giriş

Boykot, “Toplumsal kurallara uymakla birlikte birileriyle iktisadi veya sosyal münasebeti kesmek” anlamında kullanılmıştır.¹ İktisadi ve sosyal münasebetlerin olağan durumlarında gündeme gelmesi düşük bir ihtimal olan boykotun, olağan dışı bir durumun görüldüğü, eşitliğin bozulduğu ya da adaletin terazisin şaştığı zamanlarda müracaat edilen bir çıkış yolu olarak görülmektedir. Tarihin belli dönemlerinde bazen adil ve Müslüman kimseler bazen de zalim ve gayrimüslim kimseler tarafından uygulanan boykotun muhtelif şekillerine rastlanmaktadır. Bi’setin yedinci yani 617 yılında Peygamber Efendimiz’e, kendisine iman edenlere, Haşim ve Abdulmuttalip oğullarına uygulanan siyasi, sosyal, kültürel, iktisadi boykot tarihteki boykot türlerinin en şiddetlisidir. Bu boykotun taraflarından biri Allah ve Rasûlü’ne iman edenlerle, onları koruyanlar iken diğeri Mekkeli azgın ve Allah’a ortak koşan müşriklerdir. Üç yıl süren boykot çocuk,

yaşlı ve kadın müslümanların sağlığına zarar vermiş, zengin müslümanların iktisadi imkanlarının tükenmesine neden olmuştur. Zulüm, haddi aşma, ibadet özgürlüklerini kısıtlamalarından ötürü Peygamber Efendimiz bazı seriye ve gazvelerinde düşman birliklerini iktisadi kuşatma ve muhasara altına almıştır.² Tebük savaşına keyfi olarak katılmayan, müslümanları en zor zamanlarında yalnız bırakan, ama bu yaptığından pişmanlık duyan üç müslüman neferle sosyal iletişimin kesilmesi ve kendileriyle diyalog dahi kurulmaması da bir tür boykottur.³ Ve son iki türdeki boykot adil ve müslüman kimseler tarafından yapılan boykottur. Öldürmeyi ve yok etmeyi değil, caydırmayı ve hatan yapan müslümanların tövbe etmelerini hedeflemektedir.⁴

Boykotun dayanakları ve Boykot Örnekleri

Türleri ve muhtelif yönlerine bakıldığında boykotun bir tür tepki olduğu, yapan kimsenin niyeti ve amacına matufen helal veya haram

hükmünü alacağı görülmektedir. Bununla birlikte verilecek dini hükmün dayanaklarının bulunması, hükmün doğruluğu için önceliklidir. Boykota ve diğer birçok hükme kaynak olabilecek umumi birtakım nassların yanı sıra konuyla ilgili hususi bazı nasslar da kaynaklarda yer almaktadır.

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمُ
/ Zalimlerin
yanında olmayın; sonra ateş sizi de yakar. Allah’tan başka dostlarınız olmadığına göre bir yerden yardım da göremezsiniz!” şeklinde Hûd suresinde yer alan ayeti kerime zulüm işleyenlere karşı olmak gerektiğini en azından onlara destek çıkmamak adına onların yanlarında olmamak gerektiğini emretmektedir. Söz konusu birlikteliğin düşünsel olduğu kadar, fiziksel ve ticari birlikteliği içerdiğini söylemek mümkündür. Nitekim bu anlama gelen bir hadisi şerif de bu konuda bir başka dayanak olarak kabul edilmektedir. Kütüb-i sitte müelliflerinden Ebû Dâvud ve Nesâî, Hz. Enes aracılığıyla Efendimiz Aleyhisselam’ın, /جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ/ “Paranızla, ellerinizle ve sözlerinizle müşriklerle karşı savaşın!” buyurduğunu aktarmaktadırlar.⁵ Hadiste yer alan “emvâl/mallarınız” ifadesini “paranız” diye çevirdik ama bu ifade, im-

kanların cihad için seferber edilmesi anlamına da yorumabilir; düşmanın gücünü kırmak ve zayıflatmak adına onunla ticari ilişkileri kesmeye de yorumabilir. Buna binaen boykot bir tür iktisadi kuşatmadır ve her tür boykot cihat eyleminden sayılır ve mükafatı ona göre belirlenir. Peygamber Efendimizin bazı seriye ve gazvelerinde düşman birliklerini iktisadi kuşatma ve muhasara altına alması, iktisadi ve ticari boykotun uygulanabileceğine ve bu tür bir boykotun cihat olduğuna Allah Rasûlü’nün uygulamalarından bir delildir.⁶ Buna göre cihatta savaşı kazanan veya kaybeden her iki türde zayıat söz konusu olabilmektedir. Müslüman kimsenin adaleti temin, zalimin zulmünü durdurmak adına fedakârca uyguladığı boykotta kârı ve kazancı kadar, iktisadi zararı da ona sevap getirmektedir. Müslüman her bir bireyin bu uğurda dünyevi olarak kaybettiği şey Allah yolunda harcanan bir metadır.

“Paranızla, ellerinizle ve sözlerinizle müşriklerle karşı savaşın!” hadis-i şerifi ile Enfal sûresinin 72, Tevbe sûresinin 20 ve 41. ayetlerini yorumlarken⁷ İbn Teymiye, mal ile yapılacak cihadın can ile yapılacak cihattan öncelikli olduğunu söylemektedir.⁸ İslâm’da ilk kez boykotu bir silah ve yaptırım gücü olarak kullanan kişi

1 Âbid b. Abdullah Sa’dûn, *el-Mukâta’atü’l-iktisâdiyye*, Riyad: Dâru’t-Tâbiîn, 2008, 24.

2 Sa’dûn, *el-Mukâta’a*, 54.

3 Tevbe 9/38-40, 118,119.

4 Bk. Erol Yaprakdal, “Şi’bu Ebi Tâlib’teki Boykot”, *Din ve Bilim, Muş Alparslan Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi Dergisi*, Aralık 2021, 4/2: 264-284

5 Ebû Dâvud, Cihâd, 18; Nesâî, Cihâd, 48.

6 Bk. Sa’dûn, *el-Mukâta’a*, 54.

7 İman edip de hicret edenler, malları ve canlarıyla Allah yolunda cihad edenler ve onları bağrılarına basıp yardım edenler birbirlerinin yâr ve yakınlarıdır. İman edip de hicret etmeyenlere gelince, göç edinceye kadar onlarla aranızdaki bağ (yakınlık) sebebiyle hiçbir sorumluluğunuz yoktur. Sizden, dinlerini korumak için yardım isterlerse, aranızda antlaşma bulunan bir topluluğa karşı olmamak üzere yardım etmeniz gerekir. Allah bütün yaptıklarınızı görmektedir. Enfal, 72; İnanan, hicret eden, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin Allah katındaki mertebeleri pek büyüktür. Muradına erecek olanlar da onlardır. Tevbe, 20; Kolay da olsa zor da olsa sefere çıkın ve mallarınızla canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Bilirseniz, bu sizin kendi iyiliğinizidir. Tevbe, 41.

8 Sa’dûn, *el-Mukâta’a*, 81.

ise Sümâme b. Ūsâl'dir. O Yemame'de bulunan Benî Hanîfe kabilesinin reisidir. Müslüman olduktan sonra umre yapmış, Mekkelilerin öfke ve baskılarına maruz kalmış ve Mekkelilere hitaben “bundan sonra o izin verinceye kadar size Yemâme'den bir erzak tanesi bile gelmeyecek” demiş ve fiilen bunu uygulamıştır. Sümâme Mekke'ye yiyecek ve gıdanın girmesine engel olunca Mekkeliler, Peygamber Efendimiz'e mektup yazarak açlık ve sefaletle maruz kaldıklarını söylemiş, Sümâme'yi bundan vaz geçirmesini talep etmişlerdir. Şî'bü Ebi Tâlip'te yaşanan üç yıllık boykotu adeta unutturmasına ve intikam hislerine kapılmayan Efendimiz, Sümâme'ye haber gönderip Mekke'ye erzak ve gıda sevkine imkân tanımıştır.⁹

Ebû Basîr'in Mekke'den Şam'a giden kervanlara yaptığı baskınları¹⁰ boykotun fiziksel muhasara ve iktisadi bir cihat türü olarak okumak pekâla mümkündür. Bu baskınlarda Mekke'ye giden ya da Mekke'den ticaret amacıyla çıkan kervanları hedef alan Ebû Basîr ve arkadaşları, müslümanlara düşmanlık besleyen ve Mekke'li müslümanların öz yurtlarında yaşamalarına imkân ve izin vermeyen müşrikleri iktisadi bir boykot uygulamaktadır. Bir sulh antlaşmasına tabi olmadıklarından ve ellerinde fiziksel imkân bulunduğu için bu tür bir cihada başvurmuşlardır. Efendimizin, Yahudi kabilesi olan Benî Nadîr'in hurmalıklarının yakılmasını emret-

mesi ve onları muhasara altına alması da¹¹ bu tür bir boykota işaret etmektedir. Düşman ile yüz yüze savaşmak ve onlara karşı durmanın mümkün olmadığı yerde, onlara gidecek mallara el koymak, onlara ait ticari ürünleri heba etmek, onları bir türlü alışlageldikleri zalimane ve hiyanet içeren davranışlardan engellemek için gereklilik arz etmiştir.

Bu manayı ihtar ve emreden şu hadis-i Nebevî bir kural ve bir ilke oluşturmuştur. “İçinizden biri gördüğü münkeri eliyle düzeltsin. Gücü yetmiyorsa dili ile müdahalede bulunsun. Buna da gücü yetmeyenin görevi kalbiyle tepki koyması, münkere karşı buğz etmesidir. Ki bu da imanın en alt derecesidir.”¹² Münkerin düzeltilmesi ve ıslahı için ilke, batılla imkana göre mücadele etmektir. İktidar ve imkânı olanlar, düşmanı caydırmak amacıyla korkutmalı onlarla silahlarıyla savaşmalıdır. Sivil halka zulmeden ve kural tanımayanı yok etmeye muktedir olmasa da müslüman devletlerin ve devleti yöneten erkin görevi budur. Bu imkânı elinde bulundurmayan fakih ve davetçilerin, hakim ve avukatların, tabib ve yazarların görevi ise devlet erkini buna zorlamak, halkı mazlum milleti kurtarmak için galeyana getirmektir. Bu, lisanın ve elde tutulan makamın hakkıdır. Bu kadarını yapmayan her meslek erbabı sorumluluğunun altında kalmış, bihakkın insanlık ve müslümanlık görevini ifa edememiştir. Söyleyecek dili ve münkere kar-

şı kullanacak kalemi ve mesleği olmayan sivil halka gelince onların yapması gereken meydanlara doluşmak, savaş suçlarını gündemde tutmak, pankart ve slogan hazırlamak, duyarlılığı artıracak aksiyonlar ortaya koymak ve zulmeden zalimin beslenme kaynaklarını kurutmaktır.

Boycot Fetvası

Din, can, akıl, ırz ve mal'a yönelik bir haddi aşma ve tacizin söz konusu olduğu yerlerde boykot, dinin gözettiği ve önemseddiği asli hedeflerle uyumlu olarak yapılabilir. Buna binaen bir dönemler Mâlikî fıkıhçılarından Tartûşî (v. 1126) ve yakın dönemde Tunus alimlerinden Muhammed Mekki b. Azzûz gibileri boykot fetvaları vermiştir.¹³ Yusuf el-Karadâvî de elektronik cihadın farz olduğunu söylemiş, **pepsi içeceğinden arabasına, Boeing uçağına kadar her türlü İsrail ve Amerikan ürünlerinin boykot edilmesinin farz olduğunu, bu ürünleri almanın haram olduğunu, hatta büyük günahlardan bir günah olduğunu ifade etmiştir.**¹⁴ Klasik Şâfiî fakihlerden İmam Nevevî, müslümanların, yenmek için kafirlerin mallarını yok etmeleri gerektiğinde bunun caiz olduğunu, evlerini yıkabilecekleri, ağaçlarını kesebileceklerini söylemiştir.¹⁵

İslâm hukukunda “ammenin zararını bertaraf etmek için kişisel zararlara tahammül edilmelidir” şeklinde formüle edilen kural gereği

boykot esnasında hususi zararlar, katlanılması gereken zararlardır. Kişinin cihat uğruna bu zararları kabul etmesi gerekir. Hâkezâ “mefsedetin giderilmesi menfaatin ve maslahatın temin edilmesine karşı önceliklidir” genel kuralı da boykot esnasında temin edilemeyen bir menfaat ve kişisel veya kamusal faydanın gözetilemeyeceğini göstermektedir.¹⁶ Bize göre önceliklerin zaruriyat, haciyat ve tahsiniyata göre belirlendiği fıkıh kitaplarında gösterilmektedir. Günümüzde hayati önem arz eden şeylerden öncelikle keyfe, zevke ve arzulara dair hususlarda boykot uygulanmalı ardından ihtiyaç duyduğumuz birtakım hususlarda bu devam ettirilmeli, son aşamada hayati önem arz eden hususlarda dahi boykottan vaz geçilmemeli ve zalimi zulmünden, haksız davranışından veya Allah'a isyanından caydırarak için azimle mücadeleye devam edilmelidir.

Nasıl Bir Boykot?

Filistin'de genel olarak Gazze'de özel olarak sivil halk siyonist bir erk tarafından muhasara altına alınmış, kendilerine en temel yiyecek, içecek ve tıbbi malzemelerin ulaşmasına engel olunmuştur. Açık hava cezaevine çevrilen Gazze veya Filistin'e uygulanan bu zulme direnmenin ve siyonist erkin boykotunu kırmanın yegâne yolu boykot edenleri boykot etmektir. Siyonist erkin her türlü beslendiği kaynağı

9 Asri Çubukçu, “Sümâme b. Ūsâl”, *TDV İslam Ansiklopedisi*, İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 2010, 38/131-132

10 Sa'dûn, *el-Mukâta'a*, 57.

11 Sa'dûn, *el-Mukâta'a*, 58.

12 Müslim, İman, 78.

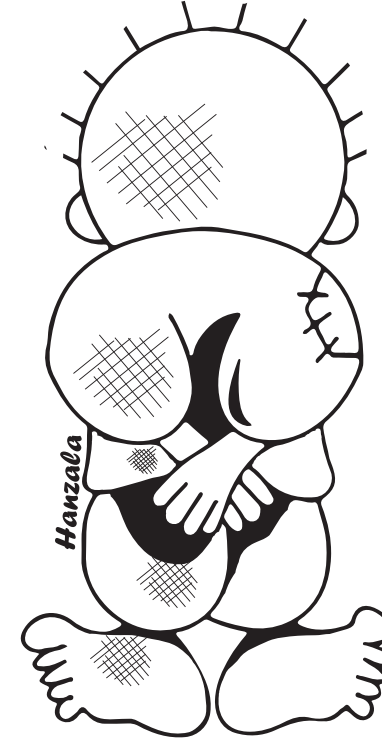
13 Bk. Muhammed Sağır, *Fıkhi'l-mukâta'a*, <https://www.iumsonline.org/ar/ContentDetails.aspx?ID=12724>.

14 Bk. <https://www.aljazeera.net/news/2001/9/3/الجهاد-الإلكتروني-ضد-القرضاوي-يؤيد-الجهاد-الإلكتروني-ضد-القرضاوي>

15 Sa'dûn, *el-Mukâta'a*, 73.

16 Zaruriyât sayılanlar, hayati unsurların varlığını sürdürmesi kendisine bağlı olduğu şeyler iken, hâciyât sayılanlar, yaşamın sürdürülmesinde hayati unsurlar kadar önemli sayılmasa da hayatın kendisiyle idame ettirildiği şeylerdir. Tahsinîyât ise hayati unsurları iyileştiren, onlara göz ve gönül güzelliği katarak onları mükemmel hale getiren şeylere denir.

ÇOCUKLARIN GÖZÜNDEN GAZZE VE BOYKOT

Şu dönemlerde en çok duyduğum tartışmalardan biri boykot yapanların yapmayanlarla tartışması. Bir yandan boykot yapmayanların da düşüncesinde haklılık payı var. Böyle insanlar genelde “kullandığım arabaların markaları bile onların” düşüncesiyle boykot yapmaz ama bence elinden geleni yapmak yerine bu tarz fikirlerle hiçbir şey yapmamak daha saçma. Bunların dışında “benim aldığım bir çikolatayla ne olabilir sanki” diye düşünenler de var. Sizin aldığınız o çikolatalarla neler neler oluyor.

Bu fikirleri ve tartışmayı göz önünde bulundurursak bence milletimizin bilinçlendirilmeye ihtiyacı var. Bu konuda yapılabilecek fazlaca yöntem ve proje var. Bunlar olmasa bile her insan kendi elinden geleni yapsa dünyada çok şey değişebilir!

ZEHRA SAMSAMA (12 YAŞINDA)

Neden ülkemizde boykot yapılıyor?

Boykot yapmak yerine İsrail mallarını ülkemizde satmasak, almasak ya da o kötü ürünleri ülkemize sokarak güzel ülkemizi kirletmesek çok daha güzel olmaz mıydı? Tek bir İsrail ürünü ile İsrail'e ne kadar destek verdiğimizden ve Gazze'ye ne kadar zarar verdiğimizden haberimiz yok ve biz sadece evlerimizde onların kötü durumlarını izleyerek kayıtsız kalıyoruz.

ZEYNEP SAMSAMA (12 YAŞINDA)

Filistin'deki çocuklara çok üzülüyorum. Keşke onlara saldırmasalar, savaşmasalar. Allah onlara yardım etsin. İnşallah elimde oradaki çocukları sevindirecek daha fazla eşya, para ve oyuncak olur da gerçekten veririm.

MUSTAFA SAMSAMA (8 YAŞINDA)

kırmak, imkân temin ettikleri tüm yollara engel olmak her vicdan sahibi insanın kendisinden uzaklaştıramayacağı bir sorumluluktur. Gazze'deki mazlum sivil halkı himayesi altına alacak gücün yokluğu insanlığın bu sınavı geçemediği, zulmün afakı sardığını göstermektedir.

Vicdan sahibi milletlerin ve müslümanların devlet iktidarını elinde tutan erkin boykota öncülük yapması, boykotun etkili olması açısından önem arz etmektedir. Büyük sermayedar iş insanının da bu konuda ön alması gerekmektedir. Göğüs göğüse çarpışmaların nadiren yaşandığı günümüz dünyasında ticari boykotlar ve ekonomik yaptırımlar en az silahlı mücadele kadar değer kazanmıştır. Boykota katılmaksızın daha fazla kazanıp zekât vermek ve hayır işleri yapmak yerine boykotu uygulayıp gerektiğinde daha az para kazanmak daha doğru ve daha İslâmîdir. İçerisine zalimin parasının girdiği sermaye yerine mazlumun duasının katıldığı sermaye dünya da çok daha etkin güce sahiptir ve Allah katında daha temiz ve helal sayılır.

Ticari ve iktisadi boykotta muhatap belirlemek ve hedef seçmek önemlidir. Bu konuda usul, insânî ve İslâmî esaslara aykırı davranışların önünü almaktır. Bu esaslara aykırı davranan gayrimüslimler boykota muhatap alınabileceği gibi müslümanlar da boykota muhatap alınabilir. Maksat dini ve dünyevi kurallara muhalif davranan had bilmez, hak yiyen, zulm edenin gücünü kırmaktır. Üstelik zalime el uzatan, onu finanse eden, onu motive eden, onunla dost olan kişi, şirket ve devletlerin de boykot edilmesi bu gerekliliğe dahildir.

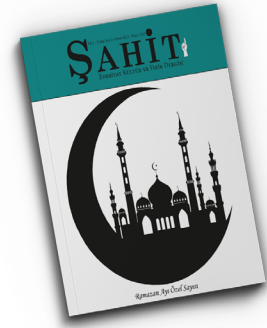
İş insanlarının ortak bir kanaat belirlemeleri, yazılı bir sözleşme ilan etmeleri, boykota konu

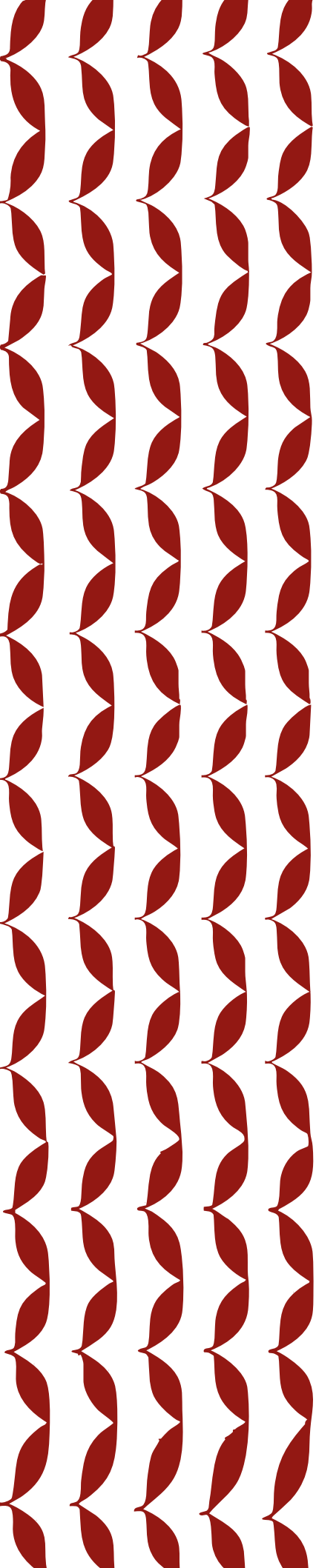
edilen ürün, marka, kişi, kurum ve devletleri boykotu sahiplenen halklara ve devletlere ilan etmeleri dini bir sorumluluktur. Sonuçların her zaman daha olumsuz sonuçlanmasından çekinmek ve ticari ilişkilerin sürdürülmesinin maslahat arz ettiği düşüncesi günümüzde geçerliliğini yitirmiş, güce, iktidara ve imkanlara sahip olmanın yegâne yolunun zulme direnmek ve esaretten kurtulmaktan geçtiği net bir şekilde gün yüzüne çıkmıştır.

Önce mazlum ve müslüman milletlere uygulanan boykotu kırmak sonra adaleti tesis etmek ve zalimin zulmünü kaldırmak için imkân ve iktidarı temin etmek her vicdan sahibi insanın hakkında iç geçirdiği, hayalini kurduğu bir gerçektir. Bu gerçek vicdanı hür milletler arasında fikir ve eylem birliğini de kazandıracaktır. Boykotu uygulayanların can ve mal güvenliğinden yine boykota sahip milletler sorumlu tutulacaktır. Çünkü haklı dava ve isyanın taraftarları çoğalır, zalim ve zulmün taraftarları elbette geçici ve yok olucudur.

Ekonomik boykot, teknolojik cihazlar aracılığıyla sosyal medya boykotu, helal gıda aracılığıyla yer yüzünü ifsat eden ve kaos yanlısı şeytanlaşmış ruhların boykot edilmesi ihtiyacı günümüzde öncelikler arasında yer almalıdır. Bu yöntemle iktisadi bağımsızlık, üretimin artması, bilinçli tüketim, vicdanlı insanlar ve müslümanlar arasında dayanışma, modern dünyanın kapitalist ekonomik modeline direnme, düşmanın veya zalimin gücünü kırmak, benzer davranışlara yeltenmesine engel olmak şeklinde birçok kazanım elde edilir. Yanı sıra uhrevi kazanç, bereket ve hikmetin ortaya çıkması da sünnetullah gereğidir.

BERREN VE BAHREN VE CEVVEN
AT ÜSTÜNDE ÇIKTIK GAZZE'DEN
BELKİ HAVADAN
BELKİ KARADAN
BELKİ DENİZDEN
AMA ÇOK YAKINDA
DÖNECEĞİZ!

www.sahitdergisi.com

[sahitdergisi](https://www.instagram.com/sahitdergisi)

info@sahitdergisi.com

